

Llum d'Oli

P O R R E R E S

SALVADOR ESPRIU
"Volem l'impossible fins
al punt que mori"

"aparagui el poeta amb una riera
a la mà,
recollint tots els somnures"

JOSEP MARIA LLOPARG DE
LA PEÑA
"De vegades diem la nostra
terra"

"Mai no el deliris
no hi ha fi ni principi"

"Pàtria nostra que ets al cel
- i nos, contornant, a la terra -
l'invocarem angleses Som la
minoria selecta"

"Vindrà un dia
s'ensorraran, inútils, com un
cartell de cartó"

"Salvem els mots
de la nostra llengua
el meu poble"

"Les paraules són
forques d'on a través
penja la raó"

"Només joigulo mots
de la meua llengua
arrel i llavor"

"He donat la meua vida a les paraules
i m'he fet lenta pastura d'espina fins
als gors"

"Ens mantindrem
per sempre més al servei d'aquest poble"

Però hem viscut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom de cada cosa,
perquè seguíssiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra.

Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble".

Inici de càntic en el temple
Salvador Espriu (1965)

ESTANC
CA NAJAUME

Tabac - articles de regal - papereria - llibres
i tota classe de revistes i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2 - PORRERES

MAN'S

L'Almoïna, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

JOY'S

DESIGNAT
DESIGNAT

Sebastià Vidal Mas

Foto Vidal - Porreres

*Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20*

LLG FUSTERIA
LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

Llum d'Oli

Juny de 2013 - Núm. 134

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Club Atletisme Porreres

Maria Barceló Crespi

Germanes Barceló-Crespi

Joan Barceló Fusteret

Joan Barceló Capeller

Bartomeu J. Barceló Ginard

Magdalena Barceló Oliver

Margalida Barceló Taberner

Club Bàsquet Porreres

Rafel de Campanet

CP Escola Nova

Joan Ferrà Sansó

Claustre Professorat IES-Porreres

Joan Lladonet

Joan Miralles Plantalamor

Miquel Morlà

Pere Muntaner

Llúcia Salleras Julià

Antoni Sorell Mora

Col·legi Verge de Montis-ion

Cesca Roig Sampol

Jaume Rosselló

Maria Antònia Sureda

Fotografia de la portada:

ALLIBERART IV

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

D'ençà que governa José Ramón Bauzá (2011), l'actuació que més entusiasma el seu partit, el PP, fins a l'obsessió, ha estat la de fer retrocedir la presència i ús de la nostra llengua en tots els àmbits en què al llarg de tots aquests anys de democràcia havia aconseguit fer-se una mica d'espai (el sistema escolar, l'Administració autonòmica i local, la producció cultural i, en menor mesura, en els mitjans de comunicació institucional).

La crisi econòmica, contra la qual no són capaços de reaccionar amb eficàcia, els ha servit d'excusa per justificar algunes de les mesures que han pres; però és prou evident que moltes no tenen cap implicació econòmica.

En l'àmbit educatiu s'han encaparroat a destruir el model lingüístic escolar actual, construït amb el consens i la voluntat de tots els sectors implicats en l'educació (docents, pares, especialistes i responsables polítics). Aquest model permetia que la immensa majoria d'alumnes, si no tots, acabassin el període obligatori d'escolarització amb capacitat per a expressar-se, indistintament, en català i en castellà. El desequilibri que hi ha a favor del castellà en l'entorn social dels nostres infants (mitjans de comunicació, adults que només són capaços d'expressar-se en castellà, inèrcies de comportament en converses entre castellanoparlants i catalanoparlants, interpellacions a desconeguts...), assegura que aquests aprenguin castellà encara que tenguin poca presència a l'escola; en canvi, aquest mateix entorn impossibilita —o dificulta enormement— que aprenguin català, sobretot els infants de procedència immigrant que usen exclusivament el castellà dins l'àmbit familiar. Per això, si volem que tots els infants de les Illes Balears puguin usar les dues llengües oficials, és imprescindible que, com a mínim, l'escola compensi fins allà on sigui possible el desequilibri existent.

Aquesta voluntat de reduir la presència de la nostra llengua en el sistema escolar s'ha manifestat de diferents maneres. Primer, oferint als pares la tria de llengua d'ensenyament per als seus fills. Pensaven que d'aquesta manera farien retrocedir moltíssim l'ensenyament en català, però la resposta majoritària dels pares va ser donar suport al model lingüístic que s'ha aplicat fins ara a les escoles. Després del fracàs, han deixat de banda la prioritat de l'elecció paterna i, vestit de solució màgica, han decretat l'aplicació del TIL (Tractament Integrat de les Llengües). En lloc d'incrementar que els infants aprenguin més llengües, l'aplicació forçada i precipitada del TIL —sense els recursos humans i materials necessaris—, els privarà de capacitar-se per a expressar-se bé en català i per a aprendre les altres assignatures; molts d'ells, en lloc d'acabar trilingües (català, castellà i anglès) es mantendran com a monolingües en castellà. Però això és precisament l'objectiu ocult d'aquest TIL, perquè els monolingües castellanoparlants que visquin entre nosaltres seran la millor garantia per a evitar que progressem en la normalització de la nostra llengua i en el tractament igualitari de què som mereixedors.

No hi ha dubte que això obeeix a unes directrius comunes que el PP espanyol s'esforça a aplicar a tot l'Estat per aconseguir esmicolar i esborrar les cultures i les llengües dels territoris que no són de parla castellana (territoris de parla gallega, basca i catalana) amb una constància i dedicació de recursos que fins ara no s'havia vist mai. Amb això, fan comptes amagar els escàndols de corrupció que els esquitxen, el fracàs de la seva lluita contra la crisi econòmica, que sobretot afecta els més humils, i, alhora, contribuir a la uniformització lingüística i cultural en què l'Espanya més antidemocràtica i rànica somia des de fa molts d'anys.

És, evidentment, positiu fomentar l'aprenentatge de l'anglès (i d'altres llengües), però s'ha de fer com pertoca. Si no és així, el fracàs tindrà moltes de cares, no únicament en l'aprenentatge de l'anglès i del català, sinó també en l'èxit escolar i en la integració i cohesió socials.

LES FOSSES DE LA REPRESSIÓ A MALLORCA. MAPA DE FOSSES

Divendres 5 d'abril, el professor i vicepresident de Memòria de Mallorca Manuel Suárez Salvà, va

oferir una xerrada sobre les fosses de la repressió a Mallorca durant la Guerra Civil espanyola, a més va presentar el projecte "Mapa de fosses comunes de Mallorca" que ell mateix ha coordinat i que ha dut a terme l'associació Memòria de Mallorca. Aquest estudi esdevé una eina històrica de valor incalculable perquè aporta dades inèdites sobre l'estudi de la repressió de la Guerra civil i, a la vegada té la intenció de promoure l'inici de les prospeccions arqueològiques i futures exhumacions de les restes de les persones que foren represaliades entre 1936 i 1939 i, que es troben a l'interior de les fosses comunes de molts cementeris de Mallorca. Una cinquantena de persones s'acostaren al local social de l'Agrupació per escoltar aquesta interessant conferència.

CAP DE SETMANA GASTRONÒMIC (12-13 d'abril)

TERTÚLIA GASTRONÒMICA Present i futur de la cuina mallorquina

Divendres 12 d'abril va tenir lloc al Restaurant *Es Centro* una tertúlia gastronòmica.

Els contertulians convidats exposaren el seu punt de vista sobre el present i futur de la cuina mallorquina.

Els assistents a la tertúlia gaudiren de la conversa entre els contertulians : Biel Mora del restaurant *L'Escrivania*, Catalina Trobat, cuinera del CP Escola Nova, Gabriel Salleres, sabater i cuiner d'afecció, Miquel Morlà cuiner afeccionat, Joana Sorell Mora,

cap de pastisseria de l'hotel Son Vida i Antoni Adrover, cuiner del restaurant *Es Centro*. La tertúlia fou moderada per Joan Sorell Juan.

Per acabar el vespre els cuiners del Centro ens delitaren amb una bona varietat d'àpats de temporada: revoles de bleda, troncs de bleda arrebossats, popularment conegut com *peix de la terra*, ous amb tomàtiga, trempó amb arengada, greixonera de brosat entre altres.

ELS MILLORS PLATS DE LA CUINA POPULAR DE MALLORCA

Seguint amb les activitats gastronòmiques del cap de setmana, dissabte dia 13 d'abril Aina Sansó presentà els autors del llibre *Els millors plats de la cuina mallorquina*, Antoni Tugores i Maria Antònia Surella, ambdós manacorins.

Aquest llibre és un recull de receptes populars que els mateixos autors han adaptat a l'actualitat i les han fet més realitzables. Cal destacar les notes i detalls de caire històric i etnològic que acompanyen a les de més de 100 receptes recopilades.

L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. CENT ANYS D'HISTÒRIA AL COSTAT DE LA NOSTRA LLENGUA

El dissabte dia 27 d'abril l'Agrupació Cultural va acollir una activitat força interessant que compartiren dos reconeguts professors de Filologia Catalana de la UIB.

D'una banda va intervenir Damià Pons Pons per parlar de l'Institut d'Estudis Catalans. Explicà que l'IEC (fundat el 18 de juny de 1907) és una corporació acadèmica, científica i cultural que té per objecte la recerca científica en tots els elements de la cultura catalana. L'entitat s'estructura en diverses seccions, la primera de les quals va ser la Històrico-Arqueològica, encara que la més coneguda és la Filològica, que té caràcter normatiu respecte a la llengua catalana. Continuà parlant de les *Normes Ortogràfiques* (1913) degudes, sobretot, a Pompeu Fabra i de les quals ara es compleixen els cent anys. Dites Nor-

mes esdevingueren la base del català modern, tal i com s'usa avui en dia.

D'altra banda, Joan Melià Garí exposà diverses reflexions sobre la importància del DCVB també anomenat Diccionari Alcover-Moll en honor als seus creadors Antoni Maria Alcover i Francesc de Borja Moll. És un diccionari descriptiu i etimològic que vol recollir tot el cabal lèxic del català que es va poder realitzar amb la col·laboració de moltíssimes persones (algunes de Porreres) que aportaren fitxes lexicogràfiques. El Diccionari, culminat el 1962, és format per deu volums amb un total de 9.850 pàgines que inclouen més de 160.000 articles.

Els assistents aprofitaren l'avinentesa per demanar als dos conferencians sobre diferents aspectes de la difícil situació lingüística del moment.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *Les varietats locals de les Illes Balears* d'Aina Sociés

Dia 19 d'abril en el marc de la 7a Diada d'Agricultura Ecològica Aina Sociés Fiol va venir a presentar el seu llibre a Porreres convidada per l'Agrupació Cultural i per l'APAEMA

Segurament, molts de porrerencs i porrerenques no sabíeu que l'APAEMA (associació de pagesos d'agricultura ecològica de Mallorca) té la seu al nostre poble des de fa dos anys, més o manco i comparteix edifici municipal amb l'Agrupació i no només comparteix edifici sinó que també comparteix l'amor per la nostra terra des d' àmbits diferents.

N'Aina Sociés Fiol (Montuïri, 1983) té una cama porrerenca (la padrina de part de pare era n'Aina

Mora des molí d'En Tòfol). És llicenciada en Ciències Ambientals i máster en Agroecologia . La seva línia de recerca són les varietats locals i la recuperació dels coneixements lligats. És membre de l'Associació de Varietats Locals de les Illes Balears.

Les varietats locals o tradicionals són les plantes que han estat seleccionades per pagesos i pageses d'una manera molt acurada per a garantir les pròpies llavors i les collites per als anys següents. D'aquesta manera, s'ha creat un patrimoni genètic, agronòmic i cultural molt enriquidor i divers als camps de les Illes Balears. Desafortunament, en els últims anys s'ha anat substituint aquest grapat de llavors i coneixements per llavors més homogènies i productives, fruit de l'agroindústria creada a partir de la Revolució Verda i el neoliberalisme.

En aquest llibre, hi trobareu conceptes i característiques de les varietats locals, l'agrobiodiversitat i l'erosió genètica, per a visualitzar-ne la necessitat urgent de recuperació i conservació. També s'hi expliciten les eines bàsiques per a conèixer i estudiar les varietats locals d'una manera molt senzilla. De la mà d'alguns estudiosos coneixerem l'opinió sobre la situació dels diferents cultius a les Balears.

CORRELENGUA 2013

El dissabte 27 d'abril el Correllengua 2013 passà per Porreres. L'agrupació cultural va ser l'entitat coordinadora.

Com ja és tradicional la flama del Correllengua es va encendre uns dies abans que comences la ruta

pels pobles de Mallorca. Concretament va ser dia 19 d'abril al Santuari de Lluç.

La flama arribà a Porreres des de Felanitx per llavors seguir cap a Vilafranca. Va ser rebuda a Plaça per un nombrós grup de persones que no es volgueren perdre l'esdeveniment. La lectura del manifest es va dur a terme per persones representats de les diferents entitats i col·lectius de Porreres.

Manifest del Correllengua 2013

Avui a PORRERES rebem la flama de la Llengua que aquests dies visita tots els racons de la nostra illa. La força del Correllengua, que passa per les ciutats i els barris, els pobles i els llogarets demostra la vitalitat del nostre parlar, a través de la participació de gent de totes les edats, orígens i condició social.

D'aquesta manera, la societat es mobilitza una altra vegada per reivindicar el nostre dret a fer servir sempre i arreu la nostra llengua, arraconada i marginada de cada dia més pels governants d'aquesta illa. La societat mallorquina ha omplert els carrers amb un clar objectiu, la plena recuperació de la nostra llengua. Com sempre, la història es repeteix i són una vegada més els governants qui reneguen de les seves arrels històriques i volen destruir la cultura pròpia.

El govern de la incultura ha promogut amb tots els seus mitjans un menyspreu ferotge cap als mallorquins. El seu discurs és ple d'atacs que no estam disposats a suportar: no permetrem que facin retrocedir la nostra llengua a l'administració, no permetrem que els nostres fills i néts no puguin gaudir d'una educació en català i no permetrem que la nostra llengua sigui una anècdota als mitjans de comunicació.

Hem plantat cara amb una admirable determinació que hem de mantenir ferma. Cal que continuem dia a dia defensant i promovent l'ús quotidià de la llengua catalana a més d'exigir als governants el respecte que es mereix el nostre parlar. És per això que amb el Correllengua, amb la visita de la flama a tots els racons de l'illa, volem recuperar la nostra dignitat.

El Correllengua, passa a passa, ens enforteix i ens encomana la tasca de mantenir i transmetre el llegat que els nostres padrins ens deixaren. És des de la

implicació activa de tothom a favor de l'idioma, fent-lo servir en el nostre dia a dia, amb la família i amb els amics, a la feina i als carrers que ens sentim orgullosos de fer perdurar la nostra llengua.

Demanam també als ciutadans de les Illes que es continuïn mobilitzant a favor del català. Cal que els mallorquins ens sentim orgullosos i no ens amaguem d'emprar la nostra llengua sempre. I cal també que denunciem amb contundència totes les accions que n'impedeixen l'ús.

A més, com a ciutadans de PORRERES demanam:

QUE TOTS ELS NOSTRES INFANTS I JOVES PUGUIN ESTAR ESCOLARITZATS EN LA NOSTRA LLENGUA, COM FINS ARA HA ESTAT I SENSE CAP PROBLEMA.

QUE A LES NOSTRES BOTIGUES, BARS I COMERÇOS ENS SEGUEIXIN ATENENT EN LA NOSTRA LLENGUA.

QUE LES ACTIVITATS CULTURALS DEL NOSTRE POBLE I LES DE LES MOLTES ENTITATS PORRERENQUES CONTINUÏN ESSENT UN LLOC DE TROBADA I D'EXPRESSION EN LA NOSTRA LLENGUA I UN LLOC D'ACOLLIDA SOCIAL I CULTURAL PER LES PERSONES NOUVINGUDES.

QUE EL NOSTRE AJUNTAMENT ES MANTENGUI FERM EN LA DEFENSA I L'ÚS DE LA NOSTRA LLENGUA EN TOTS ELS ÀMBITS.

Per acabar, recordem les paraules del poeta mallorquí Bartomeu Rosselló-Pòrcel, del qual aquest any commemoram el centenari del seu naixement. Ell ens va deixar el llegat del foc que recull el Correllengua i ens deixà un dels versos més bells escrits en català: *Tota la meva vida es lliga a tu, com en la nit, les flames a la fosca.*

És en dies com avui, amb el Correllengua, quan es fa palesa l'estima envers el català. La nostra força com a societat ens permet mantenir viva la flama de la llengua i amb l'esforç de tots ho aconseguirem.

Visca el Correllengua 2013!

DIVENDRES DE CINEMA

Els quatre divendres del mes de maig, l'Agrupació Cultural va programar un nou cicle de cinema al local social. En aquesta ocasió es varen projectar quatre pel·lícules del reconegut director italià Luchino Visconti.

Dia 4: *Senso* (1954). Adaptació d'una novel·la del mateix nom escrita per Camillo Boito. L'acció es desenvolupa a Venècia el 1866 durant l'ocupació austríaca. Una bella dama de l'aristocràcia italiana viu un intens romanç amb un oficial austríac. Amor, desamor i venjança.

Dia 11: *Il Gattopardo* (1963). És considerada com a una de les obres essencials del cinema europeu dels anys seixanta. El llargmetratge mostra la vida de Don Fabrizio (príncep de Salina), i de la seva família que es veu alterada quan Sicília és ocupada per les tropes de Garibaldi.

Dia 18: *Mort a Venècia* (1971). Basada en una novel·la de l'escriptor alemany Thomas Mann, planteja el tema de l'ideal de la bellesa i de la joventut. Ambientada, sobretot, al fastuós i decadent hotel-balneari de l'illa de Lido. Hi destaca la música de Gustav Mahler.

Dia 25: *La caiguda dels déus* (1969). Visconti analitza l'ascens del nazisme a l'Alemanya de Weimar, a través dels seus dissortats efectes en una família aristocràtica que s'enfonsa econòmicament i moralment. La pel·lícula se centra al voltant dels Essenbecks, una família rica dedicada a la indústria d'acer que comença a fer negocis amb el Partit Nazi en el Tercer Reich. Expressa molt bé els sentiments de l'ambició, traïció, avarícia i altres.

Cal remarcar que s'ha fet una explicació prèvia per contextualitzar la pel·lícula aquesta vegada a càrrec de Maria Barceló Crespí, i Miquel Fiol. També, com ja és habitual s'ha fet un col·loqui i debat posterior entre els assistents.

COOPERATIVES, MÚSICA I EDUCACIÓ

Aquest és el nom de la xerrada que va tenir lloc dia 18 de maig, dins el marc de la 5a Diada Musical de Porreres. Enric Pozo, president de la sectorial d'en-

senyament de la Unió de Cooperatives de Treball Associat, Bartomeu Grimalt, president de la CEMIB i professor de la Factoria de Músics de Santa Maria i Antònia Rosselló, secretària d'Art i Sons, S.Coop. en representació de l'Escola de Música de Porreres, ens explicaren la seva experiència com a cooperativistes. El públic assistent poguérem comprovar que una empresa d'economia social, com les cooperatives de treball associat, és una alternativa de treball sostenible, adequada als temps que vivim. Presentà l'acte Jaume Rosselló, director de l'Escola de Música de Porreres.

CLUB SCRABBLE PORRERES

Aquest curs un grup de persones, petits i grans, ens hem reunit els dissabtes horabaixa per jugar a scrabble en català al local de l'Agrupació. Activitat que ajuda a fomentar l'ús correcte del català.

Ens hem engrescat tant que:

- Fins i tot hem participat al Campionat de Scrabble

d'Eivissa i al Campionat Internacional de Scrabble en català, celebrat també a Eivissa, i hem obtingut un bons resultats.

- Recentment ens hem associat a la Federació Internacional de Scrabble en català i tenim pensat organitzar un torneig a Porreres aquest estiu, amb l'ajuda i participació del Club Scrabble Eivissa i de la Federació Catalana de Scrabble.

- A més hem creat un blog i una pàgina al facebook a fi que la informació arribi a altra gent que es vulgui engrescar.

Aprofitam aquest espai per convidar-vos a jugar amb nosaltres, si voleu més informació podeu consultar el bloc, el facebook o enviar un correu.

[http://scrabbleporreres.blogspot.com/es/](http://scrabbleporreres.blogspot.com.es/)

scrabbleporreres@gmail.com

Fe d'errades

Al darrer LLUM D'OLI a la informació sobre la presentació del llibre de David Ginard Feron no hi constava la data. La presentació va ser dia 23 de febrer de 2013.

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datacio imatgeneria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

Esport - SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

SA CUINA DE PLAÇA

Joan Miralles Plantalamor - Rafel de Campanet

SOPES DE PEIX

Ingredients per a 4 persones:

El peix pot variar segons la temporada però és preferible peix roquer.

Una sípia

Brou de peix roquer 1 litre i mig aproximadament

Un parell de gambes

Un raig d'oli

Sal

Pebre bo

1 manat de sofrit (alls tendres)

Un manat d'espàrecs

Porro

Julivert

1 tomàtiga de ramellet

Cuinera: Maria Antònia Grimalt Rosselló (De Can Guya).

Na Maria Antònia és porrerenca

S'estanc

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarriat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

de naixement. Els pares vivien a fora vila encara que ella visqué sempre amb la padrina a la vila. D'ella aprengué a fer postres però segons ens conta, a la família, qui tenia més gràcia per la cuina era son pare que amb dos caragols i dos espàrecs feia uns fideus que t'hi llepaves els dits.

A l'espera que em convidi de nou a tastar aquests fideus avui presentam una recepta que na Maria Antònia aprengué de dues fonts diferents però que ella les ha fusionades creant-ne una de nova. És un plat que es menja de cap a cap d'any si bé per que dugui espàrecs frescos s'ha de fer entre els mesos de març i abril.

Recepta

Per començar sofregirem la sípia que haurem netejat i tallat a bocins petits. És important que sigui fresca o congelada bruta ja que si no és així perd molt de gust.

Courem la sípia a foc mitjà i quan sigui doradeta hi posarem el sofrit. Pelam la tomàtiga de ramellet i la hi tiram xafada, posam sal i pebre bo i el julivert a gust encara que convé que sigui abundant per a que doni gust. Deixam coure una mica, ho tastam i rectificam de sal i pebre bo. Abocam el brou de peix i en bullir i tiram les gambes i els espàrecs i deixam que bulli 10 minuts. Ho tastam per assegurar-nos que estigui bé de sal i ho abocam a damunt les sopes.

Si ho volem podem acompanyar el plat amb un all i oli casolà. Per a fer-lo pelarem els alls traguent-

los el cor, els picarem i sense perdre el ritme anirem abocant oli fins que qualli la salsa.

L'apunt d'en Rafel de Campanet:

Hi ha sopes de matances, sopes d'era, sopes brutes, sopes amb fideus, sopes de peix, sopes escaladades, sopes de llet, sopes solleriques, sopes de carboner, sopes amb cuinat i moltes més que a vosaltres us vendran al cap. És una llàstima que amb tanta riquesa que tenim per anomenar les sopes que cada una representa una manera de fer i de ser, avui en dia molta de gent tota aquesta diversitat gastronòmica mallorquina la redueixi a dir "sopes mallorquines", ja que seran mallorquines en la mesura que es cuinin en aquesta illa, però aquest designació no ens aportarà gaire més informació sobre la seva elaboració, més que el seu lloc de procedència.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

MARÇ 2013

Dia		
01	1,4	litres/m ²
04	0,9	litres/m ²
05	2,1	litres/m ²
12	0,8	litres/m ²
13	4,6	litres/m ²
17	5,5	litres/m ²
23	1,7	litres/m ²
26	0,7	litres/m ²
31	3,0	litres/m ²
Total	20,7	litres/m²

ABRIL 2013

Dia		
05	13,2	litres/m ²
06	0,2	litres/m ²
22	1,9	litres/m ²
24	7,1	litres/m ²
25	1,5	litres/m ²
26	0,9	litres/m ²
27	11,0	litres/m ²
28	19,7	litres/m ²
29	0,6	litres/m ²
Total	56,1	litres/m²

MAIG 2013

Dia		
15	1,2	litres/m ²
16	3,2	litres/m ²
17	18,1	litres/m ²
18	1,9	litres/m ²
21	3,1	litres/m ²
31	1,0	litres/m ²
Total	28,5	litres/m²

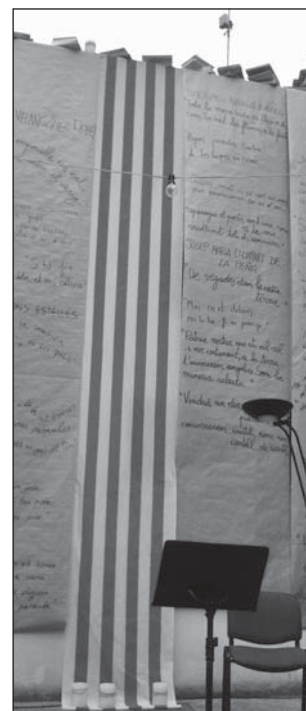
ALLIBERART IV

Enllaçats amb els nostres poetes i amb el nostre futur:

poesia, música i emocions

BARTOMEU ROSSELLÓ-PÒRCEL, MARIÀ VILLANGÓMEZ,
SALVADOR ESPRIU,
JOSEP MARIA LLOMPART I VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Margalida Barceló - Llúcia Salleras

Dia 11 de maig el Col·lectiu Sang de Terra, en col·laboració amb l'Agrupació Cultural de Porreres, el Departament de Llengua i literatura catalana de l'IES Porreres i els Joves del Pla de Mallorca en Marxa, varen organitzar el 4rt acte ALLIBERART, *Enllaçats amb els nostres poetes*.

La vetllada, al pati del casal de la Sala Polivalent, tengué una participació molt diversa i nombrosa. Moltes persones, en l'exercici del seu compromís cultural, llegiren poemes escollits per a l'ocasió com a mostra de la vigència i la potència de la nostra cultura. Algunes gosaren cantar els nostres poetes, acompanyats de les guitarres de Jaume Rosselló, pare, i Jaume Rosselló, fill. Hem de destacar la participació dels estudiants de l'IES Porreres en la semblança de la vida i obra dels poetes; també, molt especialment, la dels creadors que han fet els seus propis poemes a partir de versos dels poetes homenatjats, en un exercici literari anomenat "versos enllaçats".

Tot plegat, una vetllada que va remoure consciències i emocions, que ens va fer sentir que cal preservar la cultura que compartim, la que ens han transmès i la que transmetem dia a dia. Així, com a cloenda, tots els assistents recitaren el poema *Inici de càntic en el temple*, de Salvador Espriu.

Reproducció de la presentació de l'acte

*La poesia porta una delícia
entre els dolors, una bellesa
recòndita entre els monstres més palpables,
una potència màgica que torna
el nostre mot més nostre com més fondo.*

(...)

... Els versos

són això: sense el goig no existirien.

MARIÀ VILLANGÓMEZ

Amics i amigues de la poesia,

Tots el que som aquí ens enllaçam amb la nostra llengua a través dels poetes *Salvador Espriu, Marià Villangómez i Bartomeu Rosselló-Pòrcel*, en el centenari del seu naixement. *I amb Vicent Andrés Estellés i Josep Maria Llopart de la Peña*, en el vintè aniversari de la seva mort.

De tots ells hem de destacar la seva forta vinculació amb la terra, la cultura i la llengua, des d'Eivissa, des de València, des de Catalunya i des de Mallorca, en una època difícil, una època de repressió, prohibició i censura de tot el que feia olor de llibertat, de cultura i llengua catalana.

Ara mateix vivim sorpresos i corpresos davant el retorn d'aquest tipus de governants que, en connivència amb els poders econòmics, engrillonen i fereixen greument la cultura, la llengua, l'escola del país, els drets més fonamentals de les persones com la sanitat, l'habitatge i la igualtat d'oportunitats, en definitiva, la convivència i la cohesió social.

Voldríem que aquest ALLIBERART ens alliberi de la por, ens faci sentir més lliures i ser més lliures. Volem que alimenti les nostres emocions per poder plantar cara

*[...] i elevem en la nit
un cant a crits,
car les paraules vessen
de sentit.*

SALVADOR ESPRIU

*[...] i em faig envant, enllà de negre i blanc,
ànima endins enarborant bandera:
damunt el groc ditades d'aspra sang.*

Josep Maria Llompart

Inici de càntic en el temple

Ara digueu: "La ginesta floreix,
arreu als camps hi ha vermell de roselles.
Amb nova falç comencem a segar
el blat madur i amb ell, les males herbes."

Ah, joves llavis desclosos després
de la foscor, si sabíeu com l'alba
ens ha trigat, com és llarg d'esperar
un alçament de llum en la tenebra!

Però hem viscut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom de cada cosa,
perquè seguíssiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra.

Versos escollits per a la presentació de cada poeta

He donat la meua vida a les paraules

Salvador Espriu

*No t'han parit per a dormir:
et pariren per a vetllar
en la llarga nit del teu poble.*

Vicent Andrés Estellés

Et diré els mots que he atresorat, encesos.

Marià Villangómez

*M'exaltaré damunt els horitzons
i trauré les banderes al desert [...]*

Bartomeu Rosselló-Pòrcel

Vàrem mirar ben al lluny del desert,
davallàvem al fons del nostre somni.
Cisternes seques esdevenen cims
pujats per esglaons de lentes hores.

Ara digueu: "Nosaltres escoltem
les veus del vent per l'alta mar d'espigues".
Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble".

Salvador Espriu, 1965

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

**Concesionario
Autos Veny, S.A.**
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

12 100 5848 - 9426 TMS

**jaume
sastre
soler SL**

materials de construcció

ceràmiques i gres ◆ bigues imitació fusta
ciments ◆ saques ◆ aïllants ◆ canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

CA NA BORDOA O LA LLUITA CONTRA EL PAS DEL TEMPS

Antoni Sorell

De la infantesa hom recorda vagament hàbits i costums que s'han anat perdent de manera lenta i inexorable. Entristeix perquè ja són només records, memòria, però encoratja perquè significa que seguim avançant pel camí de l'experiència. De la infantesa, també, hom recorda instants, essències, espais i llocs que han aconseguit ser una part de nosaltres. Una part que ens ha conformat com a persones, que ha percutit el més fons de les nostres ànimes. Algun record similar deu envair Aina Salvà cada matí, quan obri les persianes del carrer de Sa Galla, número 52. Allà hi resideix gran part de la seva vida, mil i un records que mai no oblidarà.

Retirar les cortines de Ca na Bordoia és tocar la porta dels records que sempre t'acompanyaran. Dos escalons t'introdueixen en un món d'essències que avui ningú sabria catalogar. A l'esquerra, rere el mostrador de la carnisseria, et rep el somriure d'Aina, la propietària. A la botiga d'*Anita tot* continua igual: els preus dels productes, escrits a mà, o la cadira que espera la visita d'algun client fatigat. Les comptes, de vegades, encara es fan bolígraf en mà. Entre les prestatgeries plenes de queviures s'hi respira un aire pur, de senzillesa, que es confirma quan un repassa la història de la tenda.

Els orígens de la botiga arrelen molts anys enrere. L'antiga tenda Ca na Pepita, on la mare d'Aina treballava com a jornalera, fou el germen del que avui és Ca na Bordoia. A finals dels anys cinquanta, quan Aina sols era una nina, la botiga passà a ser explotada per la seva família. Llavors s'hi venia de tot: fil de cosir, sucre, farina, cremalleres... També colònies, vi, menjar per animals o botons. I tot a granel, mesurat amb tacte i ofici i empaquetat. Aquesta va ser precisament la primera tasca que va aprendre Aina. No hi havia bosses de plàstic, sinó de paper. I els productes no es venien envasats, inerts dins una freda capa de plàstic industrial, sinó que s'empaquetaven delicadament amb paper.

Anita encara era una nina quan

deixà els estudis per ajudar al negoci familiar. Era una pràctica molt comuna, temps enrere. Els vespres, però, estudiava comptabilitat. Passaren els anys i Aina seguia treballant entre queviures. Fins que va arribar el dia en que la seva mare es va retirar. Fou llavors quan la primera línia del negoci passà a ser el front de batalla diari d'Aina i el seu home, Pep Capellà. Junts es varen encarregar de mantenir viu el petit negoci. Aina a la carnisseria, Pep al taulell i Ca na Bordoia sempre a punt per rebre els primers clients del dia. Aquest era el costum, l'hàbit que avui ja serà només record. Perquè el temps continua sempre avançant i ara Pep s'ha jubilat. El context actual tampoc ha ajudat: la crisi econòmica no ha facilitat poder llogar la botiga, així que Aina ha deci-

dit reestructurar Ca na Bordoia i reduir-ne les dimensions. D'aquesta manera, podrà continuar obrint cada matí. Ja no hi ha verdures, ni fruita, i la varietat de marques s'ha reduït, però la darre- ra botiga de queviures que queda en peu a Porreres seguirà lluitant contra el pas del temps.

Han passat molts d'anys des que una nina aprenia a empaquetar les comandes dels clients, però Aina vol continuar sola rere el taulell de Ca na Bordoia. I avui, amb l'experiència de qui ha servit milers de clients, la propietària ja es permet la llicència de reflexio- nar sobre aquests anys de cara al públic. Entén que la manera de consumir de la gent ha sofert un

canvi. Diu, però, que encara hi ha persones que tenen certa debilitat per botigues com la seva, i que faran molta falta quan desapare- guin. Perquè hi ha gent que enca- ra avui renega i no vol caure en el parany de la societat moderna. La societat de les presses, de les con- verses breus i protocol·làries, mecànica i superficial. Ca na Bor- doia potser no pot lluitar contra les grans cadenes de supermercats, però compta amb un valor afegit del que mai no se'n desprendreà: el tracte personal. Aina serveix i escolta, perquè coneix a cada client. Amb ells ha viscut el canvi de moneda i les confusions que va provocar l'euro al principi. Sobre- tot a l'hora de comptar els cèn- tims. També recorda quan obria fins i tot els diu- menges. Lla- vors, les boti- gues del poble van haver-se de posar d'acord i establir torns. Perquè la gent, diu Aina, no es podia quedar sense cap botiga oberta. Però de

totes aquelles botigues avui ja només en queda una: la seva. Aina assegura estar orgullosa d'ha- ver aguantat l'investida del temps, però lamenta que els altres hagin anat abandonant l'escomesa. Diu que és una vertadera llàstima, per- què són aquestes tendes les que guarden realment l'essència que fa especials els pobles.

Malgrat la reestructuració de Ca na Bordoia, la botiga seguirà con- servant l'encant, aquella persona- litat única que atreu i captiva. I no només entre els clients més experimentats, els de senalleta i moneder. Cada vegada són més els joves que s'hi atraquen: una al·lota d'uns trenta anys saluda des del portal . Vol pollastre i cui- xot dolç. També galetes i aigua. I fruits secs, que no faltin. Un a un va ficant els productes dins la bossa que ha portat de casa men- tre *Anita* fa el recompte i suma els preus. Per uns instants, el passat esdevé present i qui sap si també futur. Perquè Ca na Bordoia ha tornat a néixer, potser més humil, però amb l'aval de ser l'única botiga que es resisteix a perdre la batalla contra el temps.

SABEU QUE...

Joan Barceló, *Capeller*

Sabeu que ... al darrer número de Llum d'Oli no hi va sortir el **Sabeu que...** per què hi havia mala maror, pors, nervis, pressions,... *Va un embolic! Estira que ve peix!*

Sabeu que... n'hi va haver que se n'alegraren ferm d'aquesta mancança. *De quin "partit" deuen ser? Del Barça-Mallorca, del Madrid-Fatxadolid, o de quin? S'accepten missions.*

Sabeu que... he tornat més atrevit i més coratjós que mai. *Al ataaquerr!*

Sabeu que... n'hi haurà MÉS d'un i MÉS de dues que s'empiparan amb aquests Sabeu que... *Qui té la coa de palla, aviat s'encén.*

Sabeu que... els programes de la Festa de Montision que va editar l'ajuntament no arribaren, com en tantes altres ocasions, a totes les cases de la vila. *No en fan a bastament o és que els repartidors/les no estan en lo que fan? Idò, una estirada d'orelles!!*

Sabeu que... és la primera vegada que el Llum d'Oli no s'edita en **català**. *Si no enteneu qualque cosa, a l'Agrupació Cultural de Porreres podeu consultar el diccionari Lapao-Mallorquí / Mallorquí-Lapao. Si us interessa, també tenim el Català-Felanitxer/ Felanitxer-Català i l'Eu Pollenci-Eivissenc / Eivissenc-Eu Pollenci.*

Sabeu que... a l'Agrupació també podeu consultar la darrera adquisició de la seva/nostra biblioteca: el Gran Diccionari Enciclopèdic de **CÀSPPLAM** (**CAS**tellano **PROP**io del **PLA**no de **MAL**lorca). *Una autèntica joia lingüística de l'erudit filòleg mallorquino-español, el professor D. Jorge Campos del Sículo i Balèa.*

Sabeu que... al problema (no resolt) de les "merdes caneres" s'hi ha afegit el dels clots d'algun carrer. I és que el manteniment deixa molt que desitjar. *Alerta a caure!*

Sabeu que ... els "felipneris" i els "parroquians" encara ara no han fet les paus. *N'hi ha que prediquen lo que no creuen.*

Sabeu que... els que governen (?) l'ajuntament de la vila no avisaren a la ciutadania del període d'ex-

posició pública de les Normes Subsidiàries. *Mirau aixòoo, com és ara!*

Sabeu que... el Partit Popular **sí** que va avisar mitjançant el seu butlletí del mes de juny, encara que tard. A ca nostra va arribar dia 5 de juny, i el termini acabava dia 6. La intenció era bona, però la intenció –en aquest cas– no va bastar. *Uiiii.....!!*

Sabeu que... els altres partits i coalicions de l'oposició (PSOE i PSM-IV) no avisaren ni tard ni malament. *Com va dir en Pere Sampol: "És que és el colmo"!*

Sabeu que... els partits (alguns més que els altres) com més xerren de transparència, més opacs i foscos es mostren. *Au ,venga !! A fer dissabte i els vidres ben nets!*

Sabeu que... tant l'equip de govern de la Sala, com els de l'oposició, informen als ciutadans de Porreres amb comptagotes de les seves iniciatives i accions. Austeritat informativa o austeritat econòmica? O les dues coses alhora? *Per aquí grata-hi!*

Sabeu que... quasi tots els programes electorals de quasi tots els partits polítics que s'han presentat a Porreres a quasi totes les eleccions municipals des de l'any 1979 ençà (9 convocatòries), tots, absolutament tots, han coincidit (en moltes ocasions) en una mateixa proposta: **Porreres necessita un POLÍGON INDUSTRIAL**. *On és el problema?*

Sabeu que... el resultat de tanta coincidència ha estat vergonyosament desastrós: una nau per aquí, una fàbrica per allà, uns comerços per allà deçà, un magatzem més enllà, un negoci onsevulla, etc... etc... *Demostrat: les unanimitats no són bones.*

Sabeu que... tots aquests **Sabeu que...** són veritat, llevat d'alguns que són una autèntica conya. Això sí, de bon rollo. *Ja ho va dir en Rajoy, referint-se als papers d'en Bàrcenas: "Todo es mentira, salvo alguna cosa". Premi pel qui ho endevini.*

Sabeu que... Hi havia queixes de que els **Sabeu que** fossin anònims. A partir d'avui, i per tal d'evitar malentesos, aniran signats. *Au idò, Som-hi!*

CONVERSES ENLLAÇADES

Bartomeu J. Barceló Ginard

5. NUEITU SID LAROUSI

Va néixer al Sàhara occidental, a un dels nombrosos campaments de refugiats. Té devuit anys i una veu intensa i càlida que acarona les paraules amb un accent mallorquí, porrerenc fins i tot, que resulta net i dolç. Deixa anar la veu amb una cadència lenta, com si l'estalviàs. Li agrada viatjar i ho explica d'una manera que em fa recordar unes paraules de R.L. Stevenson: millor que arribar és el viatge. Nueitu és una mostra clara i contundent de com la integració entre cultures tan contrastades com la sahrauí i la mallorquina, si es du a terme des del respecte mutu, és un procés enriquidor i digne. Per molts anys.

Per què venir a Mallorca?

Ja fa quasi deu anys que som a Mallorca, primer a Lluçmajor i ara a Porreres. Vaig venir aquí per ma mare que ho va decidir perquè volia que conegués altres llocs, altres persones i aprengué més coses. A ca nostra som sis germans i jo som la més petita. El meu germà gran té 43 anys. Vaig venir per estudiar i visc amb una família d'acollida. Ara faig segon de batxiller a l'insti-

tut de Felanitx. Quan acaba el curs, durant les vacances, torn al campament de refugiats, via Madrid o Barcelona, fins Argèlia i Tindouf i després en cotxe fins el campament.

Com és el teu país?

La vida al meu país és molt diferent a la d'aquí. Allà evoluciona poc a poc. El meu és un país de haimas i som devers dos-cents mil repartits en diversos campaments. La nostra cul-

tura és totalment diferent. Per començar, la religió, que és la musulmana. Després els costums, els vestits també són diferents, les tradicions i el menjar, també a l'hora de sortir i divertir-se..., és un altre món. Què com ho explicaria? A mi m'agrada molt estar allà perquè perds la noció del temps, no saps a quina hora estàs, passen els dies i sempre estàs amb la família, amb un sentiment més liberal en el sentit que tothom entra i surt de ca teva i de ca els veïnats. No hi ha ordinadors i pocs mòbils i la vida dels homes i les dones és distinta. Elles estan més a ca seva, fan net, fan els menjars, mentre que ells fan feina o estan amb els seus amics, se'n van a on volen, cosa que les dones no poden fer.

Quines són les principals necessitats del teu país?

L'alimentació, la sanitat i l'educació. Hauríem d'estar més pendents de tot això. Als campaments de refugiats ens abas-

tim amb medis rudimentaris, amb pous o alguns camions que porten aigua. Hi ha locutoris, però en general tot està més endarrerit. Hi ha plaques solars per disposar d'energia elèctrica, també hi ha televisió, però l'energia és més per tenir llum i per als motors, que n'hi ha pocs. La situació no millora i el nostre és un tema que no surt a les notícies i que per això es veu poc, només quan passa alguna cosa especial, com la vaga de fam d'Aminatou Haidar.

Les teves amistats et demanen coses d'això?

Alguns saben alguna cosa o tenen notícies del que passa al Sàhara occidental, del poble sahrauí; a altres els ho he d'explicar perquè miren poc les notícies i perquè tampoc hi ha molt d'interès per tot això.

Te sents bé a Porreres?

Sí, molt bé. Fa tres anys que hi som. La gent m'agrada, són molt sociables. Jo m'hi sent molt bé, encara que enyor un poc la meua gent. Alguns amics d'allà me demanen que els dugui algunes coses. Jo estic en contacte amb el que passa perquè estic a una associació a Mallorca que es diu *Escola en Pau*, amb uns quaranta nins que venim aquí a l'hivern. Els primers anys a Mallorca, de més petita, estava amb una família a Lluçmajor, i ara a Porreres he pogut fer més amigues.

A què voldries dedicar-te?

Jo voldria fer una vida un poc repartida perquè sé que allà també necessiten ajuda, però si faig feina allà no podré ajudar tant com si faig feina aquí, perquè coneixeré més coses i podré ajudar millor.

Aconsellaries aquesta experiència?

Sí, perquè al meu país realment estan més tancats i si no tenen una oportunitat com la que jo he tengut estan allà, no aprenen i no poden veure mons nous i tenir noves vivències. A la meua edat moltes joves ja estan casades, tenen infants, si bé ara se casen més tard. Comencen a fer els menjars, fer net i poc a poc es modernitzen un poc i s'animen a fer feina, cursets d'informàtica,

anglès, de castellà..., a integrar-se un poc.

Coneixes joves de les dues parts, què t'aporta?

Jo veig dues cultures, dos mons molt diferents, amb distintes oportunitats. Els del meu país trob que han d'aprofitar les oportunitats que tinguin per sortir, per conèixer noves experiències... Als de Porreres? Als de Porreres que sàpiguen que hi ha distintes realitats, perquè ells estan acostumats només a la seva, que pensen que és una, i a vegades estan massa centrats en ells mateixos i no veuen totes les altres realitats que hi ha al món, i que no tothom està o té el que ells tenen a Porreres. Els joves d'aquí també s'han d'obrir.

QÜESTIONARI PROUST
NUEITU SID
LAROUSI

1. *El principal tret del teu caràcter?*

Poca paciència.

2. *La qualitat que prefereixes en una dona?*

La sinceritat.

3. *I en un home?*

La sinceritat.

4. *Allò que més t'estimes en els amics?*

Saber que hi són en moments crítics.

5. *El teu principal defecte?*

Orgullosa.

6. *La teva ocupació preferida?*

Escollar música.

7. *El teu somni de benestar?*

La igualtat entre la gent.

8. *Quina seria la teva pitjor desgràcia?*

La pèrdua d'un ésser estimat.

9. *Què t'agradaria ser?*

Lo que som.

10. *On desitjaries viure?*

Jo aniria pagant bots d'un lloc a un altre.

11. *Un color?*

El verd.

12. *Una flor?*

M'agraden totes les flors.

13. *Un ocell?*

Lloro.

14. *Els teus autors preferits en prosa?*

Jesús Tuson.

15. *Els teus poetes preferits?*

Sas Nah, Juan Ramon Jiménez.

16. *Els herois de ficció?*

Cap.

17. *Les teves heroïnes de ficció preferides?*

Cap.

18. *Els teus compositors predilectes?*

Txarango, Antònia Font, Haifa i molts més.

19. *I els pintors?*

Cap en especial.

20. *Els teus herois de la vida real?*
Tots aquells que lluiten per lo que és seu.

21. *Les teves heroïnes històriques?*
Marie Gouze.

22. *Els noms que prefereixes?*
Naha i Eva.

23. *Què detestes més que res?*
La injustícia.

24. *A quins personatges històrics hi tens aversió?*

A tots aquells que s'han aprofitat de la gent, que l'han manejada i que s'han pensat que són uns "Déus".

25. *Quin fet militar admires més?*
Cap.

26. *Quina reforma admires més?*
Totes les reformes a favor de la llibertat i la igualtat.

27. *Quins dons naturals voldries tenir?*

Paciència,

28. *Com t'agradaria morir?*

Tenir una mort ràpida.

29. *Estat present del teu esperit?*

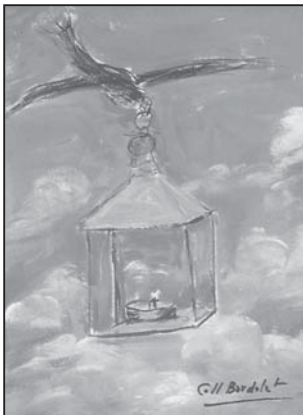
Bé.

30. *Fets que t'inspiren més indulgència?*

Parlar sense saber.

31. *El teu lema?*

Carpe Diem.

Barbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

TAMBÉ ÉS MEMÒRIA HISTÒRICA

Maria Barceló Crespi

El passat dimarts dia 14 de maig vaig anar a veure el monòlit que uns mesos enrere va aixecar l'associació poblera Albopàs en memòria dels agermanats. El monòlit es troba a la vora d'un camí enmig de les fèrtils terres que hi ha entre sa Pobla i Muro, en un indret conegut pel nom de son Fornari.

El 3 de novembre de 1522, en aquest punt, va tenir lloc un dels encontres més sagnants del conflicte de les Germanies quan s'enfrontaren l'exèrcit de Joanot Colom i les forces reials. Hom diu que hi moriren un milenar de combatents.

Allà mateix em va sobrevenir l'emoció en recordar els mallorquins, i també els porrerencs, que hi perderen la vida defensant la llibertat i la justícia.

Així, de Porreres, moriren en el camp de sa Pobla *en defensa d'en Colom*.¹

El fill d'en Joan Provençal
Joan Riera àlies *Rei*
Rafel Barceló
Josep Marimon
Bernat Ponç
Julià Riera àlies *Gorgó*
Francesc Juan
Cosme Orell
Mateu Rosselló àlies *Tort*
Dos fill de Joan Marimon
Josep Marimon
Joan Riera àlies *Garbarí*
Bartomeu Godai
Joan Servera
Jaume Barceló
Miquel Gornals

Jaume Barceló
Un fill de Nadal Alzina
Miquel Servera
Joan Sitjar Roig
Miquel Mora
Antoni Valls
Jaume Veny
Antoni Ferran
Rafel Barceló
Joan Sitjar Roig
Guillem Mora
Pere Mora

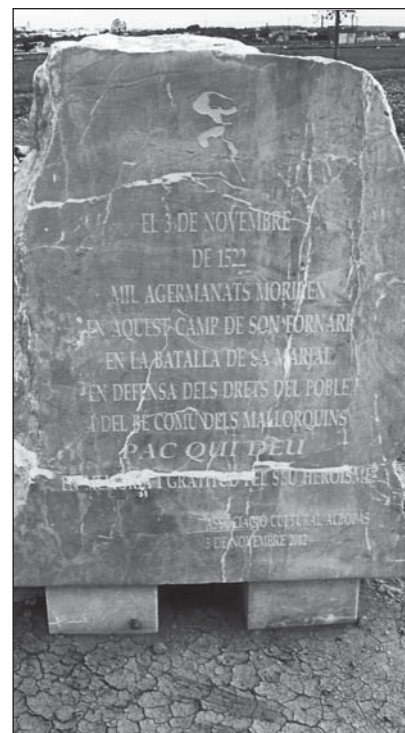
D'altres hi anaren, alguns forçats i no convençuts de la lluita agermanada, però no hi moriren. És cert que molts dels agermanats que tornaren als seus pobles o a Ciutat acabaren, més tard, víctimes de la pesta.

Entre els porrerencs que hi acudiren i no hi moriren cal nomenar:

Rafel Vicenç
Joan Jordà
Pere Cardell, capità de la gent de Porreres
Antoni Servera àlies *Petit*
Bartomeu Mesquida
Un fill de Salvador Servera
Pere Castelló
Andreu Mesquida

Un cas certament peculiar el protagonitzaren Joan Barceló àlies *Cabreret* i Sebastià Oliver que hi anaren però fugiren i s'incorporaren a l'exèrcit reial.

Cal fer memòria històrica de totes les èpoques i de totes les persones i per això és imprescindible conèixer i estudiar la Història.

EL 3 DE NOVEMBRE
DE 1522
MIL AGERMANATS
MORIREN EN AQUEST
CAMP DE SON FORNARI
EN LA BATALLA DE SA MARJAL
EN DEFENSA DELS DRETS DEL
POBLE I DEL BÉ COMÚ DELS
MALLORQUINS
PAC QUI DEU
EN MEMÒRIA I GRATITUD
PEL SEU HEROÏSME

ASSOCIACIÓ CULTURAL
ALBOPÀS

3 DE NOVEMBRE 2012

¹ MUNAR OLIVER, Gaspar; ROSSELLÓ VAQUER, Ramon: *Història de Porreres*, Vol. I, Palma, 1977, pàg. 152-173.

GENT D'AQUÍ I D'ALLÀ

Cesca Roig

EN YASSINE DEL LOCUTORI

Primer van arribar els homes, després, a poc a poc i acollits al reagrupament familiar, arribaren les seves esposes i fills.

Enrere queden els dies on la imatge d'una dona marroquina pels carrers de la vila semblava peculiar, exòtica i, per alguns, fora de lloc.

En Yassine Belajrou és fill d'un d'aquests primers marroquins que van arribar sols a treballar, principalment, al sector de l'agricultura o la construcció.

Quan vas arribar a Mallorca i quins van ser els motius que et van portar a Porreres?

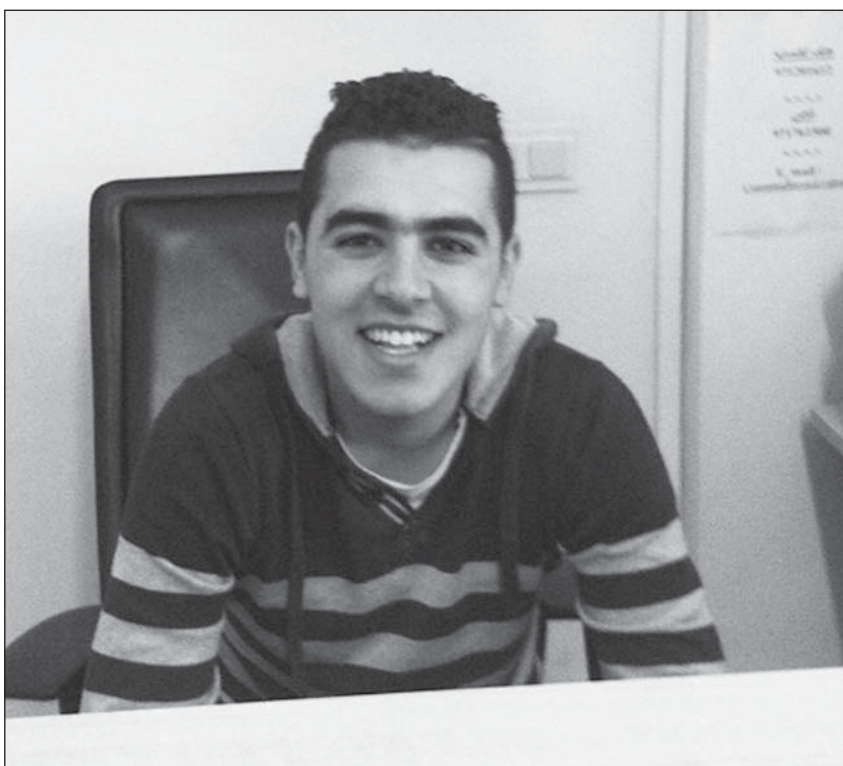
Quan vaig venir a Mallorca tenia 10 anys. El meu pare havia vingut a l'illa 5 anys abans a fer feina, a la gravera de Monti-sion de Porreres. Havia vingut per millorar la situació econòmica de la família, per trobar una bona feina amb una remuneració millor que l'oferta de Marroc. Va venir per tenir una oportunitat de vida que el nostre país no li oferia i per poder donar uns estudis als fills.

En Yassine, de quasi vint anys, és el major de quatre germans, dos nins i dues nines. La seva família però aviat augmentarà amb un nou membre, la seva mare està embarassada.

Per què Porreres? Ho coneixies d'abans?

Porreres era el poble on el meu pare treballava i no, no ho coneixia d'abans. El meu pare, a les visites que ens feia al Marroc, ens explicava un poc com era el poble.

Alguna cosa que et cridés l'atenció? Què és el que et va impres-

sionar més quan vas arribar?

Doncs que no coneixia ningú. Acostumat a conèixer la gent del meu poble, Zaio (prop de Nador), aquí no coneixia ni els veïns.

També me va sorprendre alguna cosa de l'escola. Al Marroc sempre practicàvem esport a l'aire lliure, tant si feia sol com si plovia. Per això, quan vaig començar a l'esco-

la nova la classe d'esport, quan feia mal temps, es duia a terme al pavelló. Me va xocar i me va agradar molt, moltíssim !!

En Yassine va cursar primària a l'Escola Nova per després anar a l'Institut de Porreres i finalment al de Felanitx. Fa un any i mig que va obrir el locutori, prop del molí de n'Amengual.

Després no vaig voler estudiar més i amb l'ajuda del meu pare vaig muntar el locutori. El negoci és fluix. Són moltes hores i és cansat. Ara veig que no hauria d'haver deixat els estudis.

Quina llengua es parla al teu país d'origen? És aquesta la teva llengua materna? I quina és la llengua habitual de comunicació a casa vostra?

Al Marroc es parla àrab i bereber. Jo amb la meua família, a casa nostra parlem àrab, però també sé el bereber.

Sabies, abans de venir, que a Mallorca es parla el català?

Sí, sí que ho sabia. El meu pare ens ho havia explicat, però no l'havia escoltada abans a la llengua, ni havia vist cap escrit.

Tens alguna anècdota lingüística?

Doncs sí, recordo alguna confusió lingüística al principi d'anar a l'escola, quan encara no entenia gaire bé el català. L'expressió "Ja ho veuràs" és pronunciació molt semblant a una paraula que en àrab significa "cap gros", i això era el que pensava que em deien quan la feien servir, i la veritat que no em feia cap gràcia.

Amb la llengua castellana també recordo una anècdota. La mestra em va dir "siéntate" i jo li vaig fer una capada, ella em tornà a dir "Yassine, siéntate" i de nou li vaig fer una capada. La semblança fonètica de l'ordre de seure en castellà i la paraula per fer una reverència en àrab va provocar la

meua confusió i la rialla a la classe.

Tingueres la necessitat d'aprendre la llengua?

Sí. Jo volia aprendre per anar a escola, en tenia la necessitat però, el més important, en tenia moltes ganes. Volia millorar, tenir una educació i aprofitar l'oportunitat que tenia.

Et va costar aprendre el català?

Sí, a mi molt. Començar de nou. Fins als 3 anys de ser aquí no ho vaig entendre tot.

Ningú ho diria! El Yassine parla català talment qualsevol jove de 19 anys nascut a Mallorca i amb el català com a llengua vehicular.

Parlar la llengua d'aquí t'ha facilitat la vida al poble?

Sí molt, perquè aquí tothom xerra català, i parlar la llengua és la manera d'arribar a conèixer les persones.

Et va costar molt integrar-te a la vida i la gent del poble?

No em va costar gens. Jo em sento molt integrat. El meu millor amic és d'aquí, de quan anàvem a l'Escola Nova. Tinc amics mallorquins i amics marroquins.

Tant els uns com els altres vénen al locutori.

Què és el que trobes més a faltar de Marroc?

Sa meua padrina, encara que amb la família anam a Marroc de tan en tan.

També trobo molt a faltar la cultura. Per exemple, el temps del Ramadan és molt especial i familiar. Els carrers s'omplen de paraides de dolços típics d'aquestes dates i el menjar és boníssim. La gent fa més vida de carrer.

I el que més t'agrada de Porreres?

El camp de futbol. M'agrada molt jugar a futbol.

T'agradaria tornar a la teua terra? És una opció de futur?

Sí, m'agradaria molt. Però ara mateix no sé ben bé el que faré. El que vull és millorar.

La marroquina és una comunitat que no té mandra a l'hora de partir, d'emigrar, de deixar enre el lloc d'origen i començar de bell nou, lluny del país que els va veure néixer. No estan arrellats a la terra però sí que ho estan a la seva cultura. Amb aquesta necessitat o desig migratori, se'n porten els seus costums, la seva gastronomia i, sobre tot, la seva religió.

Els nostres avantpassats immigrants, també es van emportar la mallorquinitat a Santo Domingo, França, Cuba I amb l'actual crisi econòmica que ens envolta, qui sap si hi haurà una altra onada d'emigrants mallorquins a la recerca de millors oportunitats als Estats Units, Austràlia, Alemanya ...

Els marroquins són part del dia a dia del nostre poble. Formen part del tapís de cultures que broda la nostra petita comunitat porrerenca.

ATENCIÓ SOCIOSANITÀRIA: DESCONEGUDA I NECESSÀRIA

Magdalena Barceló Oliver

L'atenció sociosanitària es crea per donar respostes a les noves necessitats patològiques i socials d'una societat que ha sofert canvis demogràfics significatius.

En les darreres dècades l'esperança de vida ha crescut en més de 8 anys i mig. Dades recollides entre 1975 i 2011. Significa això que cada vegada més tenim un envelliment progressiu de la població el que també provoca un increment notable de les malalties cròniques. S'estima que, com a mínim, el 25% de les persones majors de 65 anys pateix més d'una patologia crònica que requereix tractament. Això comporta que el 70% de la despesa sanitària estigui associada a malalties cròniques. El 20% de malalts crònics acaben ingressats en hospitals d'aguts. Aquests pacients podrien ser atesos més adequadament en centres sanitaris de mitja i llarga estada, es a dir, en un hospital sociosanitàri, en un centre de dia, o bé rebre hospitalització a domicili.

Les cures desenvolupades en l'àmbit sociosanitari són menys costoses perquè no requereixen recursos diagnòstics i terapèutics avançats i, a l'hora, estan ajustades a les necessitats individuals, a la història de vida i al entorn familiar i social d'aquests usuaris. L'article 14.1 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, defineix la prestació sociosanitària com aquella que comprèn el conjunt de cures destinades a aquells malalts, generalment crònics, que per les seves característiques especials es poden beneficiar de l'actuació simultània i sinèrgica dels serveis socials i sanitaris amb el fi d'augmentar l'autonomia, pal·liar les limitacions o sofriments i facilitar la reinserció social. Aquesta Llei també enuncia la necessitat d'un desenvolupament coordinat de programes sociosanitaris i actuacions de promoció, prevenció i rehabilitació a persones majors i/o a persones amb discapacitats afectades per processos complexos. Els recursos d'hospitalització sociosanitaris estan destinats a les persones que necessiten la continuació d'un tractament o la supervisió clínica continuada i que reque-

reixen una gran quantitat de cures. A Mallorca, els hospitals públics General i Joan March són especialitzats en aquest tipus d'atenció, també ofereixen aquests serveis els hospitals concertats de Sant Joan de Déu i la Creu Roja. En aquests centres assistencials les prestacions professionals s'aborden des de una perspectiva multidisciplinària. En els processos de cada pacient hi participen metges, infermeres, fisioterapeutes, treballadors socials, psicòlegs, nutricionistes, per poder donar una resposta integral. Les línies d'actuació en aquests hospitals són les d'atendre la convalescència i la rehabilitació després d'episodis de malalties agudes o subagudes, com són, per exemple, les fractures de maluc, la descompensació diabètica, o les sobre-infeccions respiratòries. També ofereixen unitats de cures pal·liatives destinades a promoure el confort, la personalització de l'atenció i la qualitat de vida de les persones en una situació de malaltia avançada, o bé en procés irremediabile cap a la mort. Pacients que necessiten un control dels símptomes o algun tractament continuat en règim d'hospitalització. L'atenció sociosanitària requereix una bona coordinació entre els dispositius assistencials i l'atenció primària i una població ben informada respecte dels serveis que el sistema de salut ofereix. Ara ha fet un any que el Govern Balear va anunciar el tancament dels hospitals sociosanitaris General i Joan March, gràcies a la mobilització d'usuaris i treballadors es va aconseguir aturar aquesta voluntat incomprensible. La desaparició d'aquests centres hagués suposat un empitjorament de les cures en aquelles persones més fràgils i vulnerables del sistema de salut; a més hagués encarat els processos assistencials innecessàriament. L'ús inadequat dels recursos i de vegades la duplictat de serveis és ara més inacceptable que mai en temps de dificultat econòmica i, a més, és un pou de generació d'iniquitats entre els ciutadans. Entre tots hem d'exigir als governants nous serveis que responguin a les necessitats dels nous ciutadans del segle XXI. Aquest és el gran repte per a les prestacions i la organització dels serveis sociosanitaris.

DIR QUE EL FRACÀS ESCOLAR ÉS FRUIT DE LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA ÉS DE “PALETOS”

Joan Lladonet

Si ho ha dit el president del Govern de les Illes Balears és que és un “paletó”. No he posat cap buit, ni cap de carabassa, ni il·letrat, ni inculte, ni inepte, ni llanut, perquè crec que no ho entendria, he posat la paraula adequada en espanyol, perquè aquesta és la llengua que sembla que entén. Quan una persona representa una comunitat com les Illes Balears i usa una tribuna pública, com la del Parlament o qualsevol altra, si té dos grams de sentit comú i intel·ligència, mesurarà bé les seves paraules i intentarà cenyir-se al màxim a la veritat i a l'objectivitat. Una persona mitjanament intel·ligent, o molt, com deu esser qui està presidint i gestionant els afers de més d'un milió d'habitants, no es dedicarà a vomitar frases aberrants i falses que puguin demostrar que en aquella matèria gaudeix d'una ignorància supina. També ho és que digui que tot és culpa de la legislació aprovada en temps del govern del PSIB, amb altres partits.

Es tracta de demostrar des d'uns quants punts de vista, les afirmacions del paràgraf anterior i explicar d'on prové el fracàs escolar. I això em dispòs a fer:

Des del punt de vista jurídic, totes les lleis que han permès que es pogués fer alguna cosa a l'escola per la normalització lingüística de la llengua catalana, s'han promulgat en temps del govern del Partit Popular. En cap decret o llei existent no apareix per enlloc l'expressió immersió lingüística. Allà on s'ha fet immersió lingüística, ha estat possible dur-la a terme amb les disposicions emanades del Partit Popular. En definitiva, fins ara existia una legislació en matèria de normalització lingüística que era l'adequada i que ha aconseguit més de 30 anys de pau social, cap conflicte i un aprenentatge eficaç de les dues llengües oficials de la Comunitat.

Des del punt de vista de la realitat escolar, tant pedagògica com didàctica, no existeixen escoles amb immersió lingüística i escoles sense immersió lin-

güística. Existeixen escoles que fan l'ensenyament en llengua catalana i existeixen escoles que fan l'ensenyament en llengua espanyola. Les escoles que fan ensenyament en llengua catalana, duen endavant el seu aprenentatge com es fa a qualsevol lloc del món on a les escoles s'ensenyava en una llengua determinada. Quan a alguna d'aquestes escoles arriben persones provinents d'altres països que desconeixen per complet aquesta llengua, com que no podrien seguir els aprenentatges normals, se'ls aplica la metodologia de la immersió lingüística, perquè facin un aprenentatge ràpid de la llengua de l'escola i es puguin incorporar ràpidament a l'ensenyament general. Quan tots els alumnes de l'escola coneixen la llengua catalana, no es fa immersió lingüística. Les escoles

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

que tenen grups als quals s'aplica la immersió lingüística, aquesta aplicació només és parcial, ja que llastimosament pels corredors, al pati, amb els altres alumnes i amb alguns professors, l'alumnat no practica la llengua objecte de la immersió. Les escoles que fan ensenyament en espanyol, sigui aquí o a Valladolid, quan arriben alumnes que no dominen la llengua espanyola, han de practicar la immersió lingüística amb aquests alumnes, si volen poder-los integrar a les classes normals. I això per a obtenir èxit escolar i no per obtenir fracàs.

El fracàs escolar no es produeix a causa d'una metodologia, la més adequada per a l'aprenentatge d'una llengua, com és la immersió lingüística, metodologia aplicada a qualsevol país del món i que s'ha demostrat la seva eficàcia i èxit per a l'aprenentatge d'una

segona llengua, sense excepcions. El fracàs escolar s'ha d'anar a cercar en les polítiques de balearització, duites a terme per diferents governs que varen a ajudar a provocar la crisi que patim actualment. Aquestes polítiques varen propiciar en el seu moment que s'oferissin desitjats sots a joves en edat escolar que varen abandonar l'escola abans d'acabar els estudis reglamentaris per poder passar ràpidament a convertir-se en consumidors. El fracàs escolar s'ha d'investigar en la Llei del sòl aprovada en temps del Govern Aznar, que va facilitar la construcció desorbitada a benefici d'especuladors, amb pujades desmesurades de preus, que varen provocar la bombolla immobiliària i financera que ha duit a la crisi actual, a la qual no se li veu cap tipus de sortida i que va proporcionar feina a immigrants i alumnes escolaritzats. En el moment del boom de la construcció va existir un augment de l'abandonament escolar. El fracàs escolar s'ha d'indagar en la gran quantitat de famílies desestructurades existents, que no converteixen en al·licient l'assistència dels seus fills als centres escolars. El fracàs escolar s'ha d'anar a cercar en uns governs que amb les seves actuacions, van augmentant la pobresa i la misèria de moltes famílies, que no creuen que els estudis dels seus fills els puguin proporcionar les mancances que pateixen. El fracàs escolar s'ha d'anar a cercar en les polítiques conservadores que pretenen mantenir els privilegis dels qui no pateixen la crisi (polítics, banquers, grans empresaris, classes mitjanes altes, etc.) i que fan que la gent que ha aconseguit tenir estudis, després no pugui aconseguir un lloc de feina, o si l'aconsegueix que no tingui res a veure amb els estudis duits a terme.

En resum, el fracàs escolar és un fracàs social i polític. Per això els polítics que governen s'haurien de dedicar a la millora de la societat en general, a defensar els drets adquirits amb gran esforç per la part de la societat més nombrosa que és la més humil i necessitada. No és intentant esborrar senyals d'identitat que s'aconseguirà eliminar el fracàs escolar, sinó millorant les condicions de vida de les classes mitjanes i de les classes baixes més necessitades. I recordi, senyor president, la immersió lingüística només és una metodologia que té uns resultats excel·lents a tot el món.

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

AUTORETRAT

Jaume Rosselló

La solitud m'acompanya, és un viatge interior.
No em fa angoixa, sí respecte
i hi puc reconèixer una certa i mútua complicitat.

Ella, la solitud, inflexible,
desembrolla una per una les ingènues i innocents excuses
que em desfressen i justifiquen fins a la propera encontrada.
Així i tot, mai, mai em condemna,
mirant-me al bressol dels ulls
que acaronen la lluna deixada que alguns instants passeig.
Com un calidoscopi
m'imagina amb infinitat de formes i colors,
lliure, senzillament i sense pretensions.

A la tornada del viatge cap al món que tots sabem,
em vetlla desconcertada i fràgil.
- No és per tu estimada que ploren les paraules.
Li diré a cau d'orella.
Però abans hauré de vèncer la hipocresia,
el jo covard que adesiara m'envolta, i mirar-la de fit a fit.

- Solitud no em deixis sol quan surt a fora,
quan el renou i la incomprensió em porten inèrcia avall
i soc extern.
I allà en una racó aprop del cor, aprop del cap,
arrufada però lliure i sense condemna,
m'espera fins a una propera encontrada.

GLOSÀRIUM XV

Joan Barceló, *Fusteret*

No som qui per a jutjar,
això ja ho farà la història.
Però sí el puc censurar,
que elevar-lo a la glòria
ja deu tenir qui ho farà.
Ara que ja ha abdicat
és hora de fer balanç.
Som estat bons vilatans
i aquí, poc l'hem criticat.
Ja és hora d'amollar es cans !

Vos dic bé sa veritat,
sincerament, de tot cor:
no ha estat gaire encertat,
i al final haurà fet bo
a n'en Pep de Son Amat.
Va atacar es seu contrincant
i ho va fer des d'es "Llum d'Oli"
d'una manera incessant.
Idò ara aquest bergant
que begui des mateix oli.

CA'N GUILLEM
ENTREPANSTAPESPIZZES
AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

Joan Ferrà Sansó

Sóc en Jaume Andreu Colom (1989) i vaig estudiar la carrera de Ciències Ambientals a Girona. És una llicenciatura de quatre anys del pla antic però el que vos contaré serà l'experiència de l'*Erasmus* que vaig fer per acabar la carrera. Un *Erasmus* és anar a fer assignatures de la teva carrera a altres universitats d'Europa.

ERASMUS ALS PAÏSSOS BAIXOS (WAGENINGEN WUR)

JAUME ANDREU COLOM

La universitat a la que vaig anar és coneguda com a WUR, Wageningen university. Té el mateix nom que la ciutat on es troba, Wageningen, i la universitat és el que dona vida i el que més dona a conèixer la ciutat. La universitat consta de més de 500 edificis, premi a la millor universitat holandesa i aporta quasi la meitat de la població amb estudiants. A destacar és el gran nombre d'estudiants internacionals, d'arreu del món, fins el punt que Wageningen passa a ser la tercera ciutat amb més gent internacional per metre quadrat d'Europa. Per darrera tan sols de París i Londres. I amb aquesta gran varietat era d'esperar trobar-se mallorquins. Només dos, però ja vaig establir-hi amistat en poc temps.

Vaig està allà poc més de quatre mesos, suficient per viure experiències molt enriquidores. A nivell personal destacaria el fet de viure amb gent d'arreu del món. Tots ens trobem fora del nostre país i costums i no queda d'altre que obrir-te a desconeguts

i ells a tu de manera que acaben essent grans amigats. Et trobaves gent d'Àsia, sobre tot de Xina i Corea del Sud, africans, la major part de Nigèria i Etiòpia, de per tot Europa, d'Orient mitjà, Indonèsia i Índia, Amèrica i espanyols, també. En fi, una gran varietat. Me va tocar fer un treball en grup sobre les aigües subterrànies d'Holanda i els integrants érem: Un holandès evangèlic de 23 anys, un pakistanès de 50 anys, dues d'Etiòpia de 30 anys i jo. Quatre llengües, tres abecedaris i tres religions. Ho creieu o no, vam acabar d'acord.

I a nivell acadèmic l'alt nivell d'exigència i serietat de treball. Comparant amb aquí, amb raó ens coneixen com es "país de la pandereta". Còpia està molt vist entre es estudiants i si te pillen, t'obrin un expedient amb possible expulsió. Disposes d'un tutor docent que te guia acadèmicament durant tota sa carrera i amb qui acabes tenint una relació propera. Ses instal·lacions són d'última generació, no tenen problemes de pressuposts.

Si no són d'Europa o Amèrica llatina, difícilment coneixen Mallorca. I com més al nord i est d'Europa sigui sa gent a qui demanes, més paradisiaca és Mallorca per ells. I per els qui acaben de descobrir que sa tracta d'una illa enmig des mediterrani s'imaginem un Hawaii europeu. Sa majoria mostrava interès per Mallorca, segurament més d'un estava interessat en que el convidés per s'estiu. I per lo que fa sa cultura s'imaginem que coincideix amb es estereotips espanyols: "*Toros y olé*" i "*vino y aceite de oliva*". Però tranquils, allà hi era jo per dir que xerrem es mallorquí i que tenim una gastronomia i cultura pròpia. Inclús vaig donar a provar *Quelitas* amb sobrassada a molta gent.

Recomanaria a qualsevol viure aquesta experiència a tots es estudiants. Tots els que participem ERASMUS tornem amb amigats fetes en menys d'un anys, però que en duren molts i passen fronteres. Sense cap dubte ho tornaria a repetir.

BOJOS PER LA CUINA

Maria Antònia Sureda (receptes) i Pere Muntaner (fotografies)

CALAMARS A LA BRUTA

Ingredients per a 4 persones:

1 quilo de calamars frescs amb pell i sense netejar
 2 botifarrons tallats en rodanxes
 40 g de sobrassada
 3 alls amb la pell
 5 patates mitjanes
 oli d'oliva
 200 g de vi blanc sec
 sal
 pebre bo

Preparació:

Netejau els calamars, però sense treure'ls la pell. Reservau la tinta. Tallau-los en rodanxes i posau-los a degotar dins un colador.

Pelau les patates i tallau-les en daus grossets. Fregiu-les i reservau-les damunt paper absorbent.

Reservau quasi tot l'oli de les patates per tal de poder reutilitzar-lo en altres sofregits. Deixau-ne una miqueta dins la pella i posau-la al foc. En ser ben calent l'oli, abocau-hi el calamar i els alls esclafats. Salpebrau i sofregiu el conjunt a foc viu fins que el calamar tengui color. Ara, treis-lo de la pella i abocau-lo damunt paper absorbent. Eliminau els alls.

Tornau a posar la pella al foc, però sense quasi oli i sofregiu-hi el botifarró i la sobrassada trossejada. Incorporau-hi ara els calamars fregits, la tinta del calamar i el vi blanc i deixau-ho coure a poc foc durant 5 minuts. Afegiu-hi ara les patates i coeu a foc mínim fins que la salsa s'hagi reduït a la meitat (si el líquid s'ha evaporat massa, afegiu-hi ½ tassó d'aigua calenta).

Serviu el plat amb una mica de julivert trinxat per damunt.

COCA D'ALBERCOCS I CIRERES

Ingredients per a 8 persones:

220 g de farina
 2 ous
 30 g de saïm (i un poc més per untar el motlle)
 90 g de patata bullida amb pell i esclafada
 80 g de sucre (i un poc més per posar a la superfície de la coca abans de coure-la)
 20 g de llevat premsat
 25 g d'aigua
 25r g d'oli d'oliva
 8-10 albercocs frescs madurs i ensucrats
 12-14 cireres ben madures

Preparació:

Primer de tot, netejau els albercocs i les cireres, xapau-los per la meitat i treis-ne els pinyols. Posau-los dins un bol i afegiu-hi 4 cullerades de sucre. Deixau-los reposar amb el sucre mentre prepareu la pasta. Remenau-los amb les mans de tant en tant.

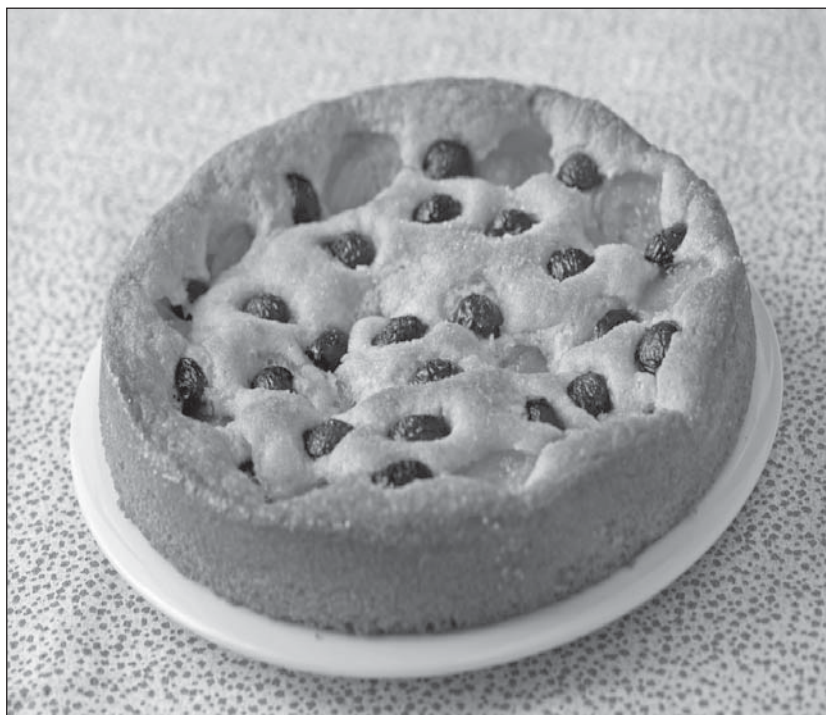
Mesclau els 80 g de sucre amb el saïm reblanit i remenau bé. Dissol-leu el llevat en l'aigua tèbia i afegiu-lo a la preparació anterior. Ara incorporeu els ous d'un en un i després, la patata (ha de ser encara tèbia, perquè si ja és freda fa gru-molls). Remenau bé amb les mans fins que la mescla sigui homogènia. Afegiu-hi l'oli i llavors la farina poc a poc fins que l'hagueu incorporada tota. Treballau la pasta amb moviments que facilitin l'entrada d'aire, fins que hi vegeu bombolletes (8-10

minuts). Posau-la ara dins un bol; tapau-lo amb un plàstic i deixau fermentar la pasta fins que dupliqui el volum inicial (a l'estiu a vegades basta amb una hora o una hora i mitja).

Tornau-la a pastar com la primera vegada fins que faci bombolletes.

Untau un motlle d'uns 25 cm de diàmetre amb saïm i esteneu-hi la pasta (us anirà millor si us untau les mans amb oli) de manera que hi quedi una capa de gruix uniforme. Posau-la dins el forn apagat i deixau-la fermentar de bell nou. Quan torni a duplicar el volum inicial, treis el motlle del forn i distribuïu damunt la pasta els albercocs i les cireres.

Enceneu el forn a 180°. En ser calent, ensucrau la superfície de la coca generosament, enforneu el motlle i abaixau tot d'una la temperatura a 160°. Coeu la coca durant 30-35 minuts, o fins que la pasta sigui ben rossa i punxant el centre amb un escuradents en surti eixut.

MANIFEST DEL CLAUSTRE DE PROFESSORAT DE L'IES PORRERES

LA INDEFENSIÓ DELS DOCENTS I LA PERVERSIÓ DEL DECRET DE TRACTAMENT DE LLENGÜES

El curs 2013-14 i següents, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ens obliga a fer canvis dràstics en l'ús de les llengües a l'escola, per decret i de manera immediata, revestint d'excel·lència trilingüe el que els professionals de l'ensenyament, les associacions de mares i pares, les associacions professionals, els sindicats, la universitat, els experts en educació, etc. veuen com a fracàs anunciat. Sense consens, sense recursos, sense planificació, per imposició... en un moment de retallades a l'escola pública i de previsió de canvis legislatius a nivell estatal.

El Claustre de professors de l'IES Porreres, amb exercici de la seva responsabilitat pedagògica i preocupat per la qualitat de l'educació a les Illes Balears, vol manifestar el seu rebuig al Decret 15/2013 de tractament integrat de llengües pels motius que s'exposen a continuació i demana la seva immediata derogació com a única opció raonable.

1. Les llengües oficials a l'IES Porreres:

L'IES Porreres disposa d'un Projecte lingüístic de centre aprovat pel Claustre i pel Consell Esco-

lar. Amb la referència del PLC, les dues llengües oficials a les Illes Balears s'han treballat a les aules i han conviscut fora de les aules. El tractament de llengües actual, que emanava de la legalitat vigent fins ara, ha garantit aquests darrers trenta anys la competència lingüística de l'alumnat en les dues llengües oficials al marge de quina fos la llengua materna de l'alumnat.

Sabem que ha de millorar la competència lingüística general de l'alumnat, oral i escrita. Per això, calen més recursos per part de l'Administració, més formació lingüística i sociolingüística del professorat i actualitzacions metodològiques d'acord amb les necessitats dels nostres alumnes i les exigències de la vida actual.

El Decret 15/2013 no és el remei per millorar la competència lingüística del nostre alumnat. És un atac a l'educació a compte d'un objectiu polític, amb l'excusa de l'anglès: el de fer retrocedir la llengua catalana a l'educació i el de substituir-la per la llengua castellana. Per millorar la competència lingüística en les dues llengües oficials i en llengua anglesa, les mesures són unes altres: canvis curriculars a Primària i a Secundària, disminució de nombre d'alumnes per grup, plans lectors amb recursos per dur-los endavant, mesures d'atenció a la diversitat, ampliació gradual del programa de Seccions Europees, recursos per atendre els nous, estades a l'estranger, pel·lícules en versió original, etc. I en tot cas, han de consistir en mesures d'aplicació gradual, consensuades amb la comunitat educativa i adaptades a la realitat de cada centre.

2. La millora de la competència en anglès:

El Decret 15/2013 produirà dèficits pedagògics molt seriosos en les matèries impartides en anglès: per una banda, no garanteix la millora en la competència lingüística en aquesta llengua perquè no s'hi donen les condicions necessàries de formació del professorat ni de recursos econòmics; per l'altra, amb les dificultats que ara ja té una part important de l'alumnat amb la densitat de matèries com les matemàtiques o les ciències socials, entenem que, sense una base acumulada a Primària, una part significativa de l'alumnat no compensarà amb millora lingüística en anglès, l'empitjorament en l'aprenentatge de la matèria no lingüística. Diguem-ho clar: no tot l'alumnat està en condicions d'estudiar una matèria en anglès.

3. La integració i la cohesió social

El Decret 15/2013 genera inevitablement un model educatiu segregador i discriminatori. L'esforç que durant anys ha fet el centre per la integració dels alumnes de procedències i llengües maternes diverses està en risc. Tot el plantejament d'atenció a la diversitat desenvolupat durant anys pot quedar subordinat a l'aplicació del Decret i altres aspectes substancials del procés d'ensenyament-aprenentatge quedaran en segon terme.

4. La responsabilitat professional i ciutadana del professorat

El professorat ens sentim agredits en molts d'aspectes pel Decret 15/2013: per una part, no s'ha tengut en compte la nostra opinió en cap moment del procés d'elaboració, ans al contrari, se'ns ofèn reiteradament des de l'administració educativa quan expressam les nostres discrepàncies amb aquesta norma, i, per una altra, s'ha ignorat per complet la falta de preparació en llengua anglesa del professorat i les condicions d'accés al lloc de feina. No tothom ha tengut l'oportunitat i/o els mitjans per aprendre anglès. És fals, a més, que tenir un certificat B2 sigui garantia d'un domini de la llengua anglesa com per servir de model als alumnes. El Marc comú europeu de referència per a les llengües, elaborat pel Consell d'Europa, considera que és amb el C1 que es té un domini prou elevat de l'idioma per emprar-lo com a eina de feina.

Ens obliguen, per imperatiu legal, a ser partícips d'una comèdia política que intenta manipular la ciutadania a partir d'una pretesa millora educativa, quan, en realitat, el que es pretén, és arraconar la llengua catalana. Els professors de l'IES Porreres no ens podem sentir en absolut responsables de les deficiències educatives que es derivin de l'aplicació del Decret 15/2013 a causa de la improvisació, la falta de recursos i la manca de sentit de la realitat. En lloc de corregir el fracàs escolar, l'agreuja.

Per últim, el Claustre de l'IES Porreres dona suport a un objectiu de millora de la competència lingüística en les dues llengües oficials i en llengua anglesa a partir d'un programa d'aplicació gradual, consensuat, perdurable en el temps, amb els recursos adients i pedagògicament sensat, però mai a partir del Decret 15/2013 ni per obligació.

Porreres, 12 de juny de 2013

ALS NOSTRES LECTORS...

Tens alguna queixa o suggeriment?

T'agradaria veure publicada la teva opinió al Llum d'Oli?

Vols col·laborar puntualment amb nosaltres?

Ara pots fer-ho a través de l'adreça

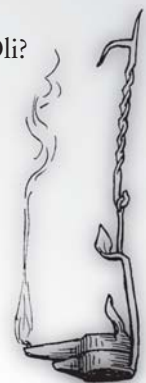
agrupacioculturalporreres@gmail.com

També ens podràs trobar al carrer d'en Mago, núm. 6.

Volem ser la veu del poble.

Perquè

LLUM D'OLI ÉS COSA DE TOTS!

TAULÓ D'ANUNCIS DE L'

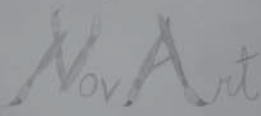

4ª MOSTRA DE TEATRE ESCOLAR: els infants de 5 anys i els alumnes de 6è han participat representant, els petits una rondalla " Un festejador" i els grans l'obra "Àngels i dimonis". Ha estat un èxit!!! Enhorabona actors i actrius ¡!! I gràcies a tota la gent que organitza aquesta mostra, també la nostra enhorabona per la tasca feta! Ànims ¡!!

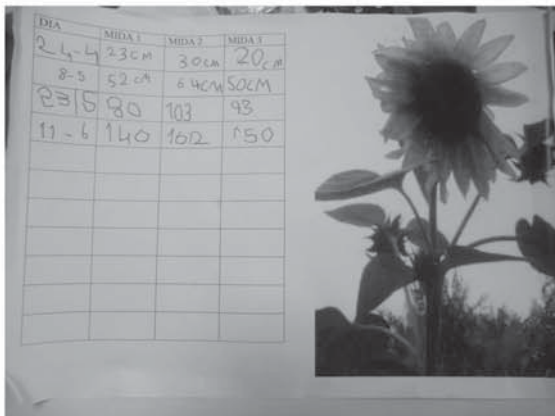
Acabam el curs i amb ell el nostre **projecte NOVART**. Vos podem dir que hem gaudit molt coneixent pintors, tècniques plàstiques, músiques, escriptures... Vaja, que hem passat gust i a la vegada ens hem fet grans artistes.. Ara ens queda passar un bon estiu i seguir enriquint-nos amb altres coses.

Iniciat fa 3 anys, aquest curs hem continuant experimentant amb nous cultius a l'hort. Ja hem pogut comprovar com d'aviat creixent els gira-sols, el blat de les indis (si és per fer crispetes o per menjar les gallines), els ravenets, les tomàtigueres, les enciams...Ah! També hem sembrat carabasses, per si no ens basten les de les notes !!!Ja ho sabeu, si teniu dubtes sobre com sembrar i tenir cura de qualche verdura no dubteu en consultar-nos.

QUI TE VALORS GUANYA !!!
És la frase que hem pogut experimentar amb l'Equip de BARÇA KIDS. Durant 3 dies aquest equip ens va ensenyar a traves del handbol el valor del respecte. Moltes gràcies per elegir-nos i per regalar-nos aquesta experiència.

EL CINEMA ARRIBA A L'ESCOLA

EL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION DEDICA EL CURS 2012-2013 AL CINEMA

CC Verge de Monti-sion

Enguany, durant el curs escolar 2012-2013 el fil conductor del nostre centre ha estat el cinema. Durant tots aquests mesos hem treballat la història del cinema, el llenguatge cinematogràfic, música i cinema i els diferents gèneres cinematogràfics. La Rua, la Setmana Cultural, les excursions i moltes de les activitats que s'han fet durant el curs han anat lligades en aquest fil conductor.

Algú es podria demanar... per què el cinema a l'aula? La resposta és molt senzilla: es tracta d'un element importantíssim de dinamització que afavoreix les tasques acadèmiques bàsiques com ara la comprensió, l'adquisició de conceptes, el raonament, la interpretació i l'anàlisi crítica. El cinema a l'escola, a més, potencia la reflexió, sensibilitza i ajuda a formar opinions. I el que ens agrada més...el cinema és treball en equip.

Alhora, el cinema requereix hàbitats tan diferents entre elles i

diferents a les de les disciplines escolars que tots els alumnes poden trobar el seu lloc i ser importants per al grup. És, per tant, una oportunitat privilegiada per reforçar l'autoestima i les relacions de grup.

Els alumnes d'Educació Infantil hem fet d'actors i com les estrelles del cinema hem deixat la nostra empremta al poble descobrint les meravelles del 7è art. Entre d'altres coses, hem realitzat diferents tallers, manualitats, enregistrarèrem un curtmetratge i vérem diferents pel·lícules.

Els alumnes de primer cicle hem dedicat tot l'any a treballar el gènere cinematogràfic de la Cièn-

cia Ficcio i cada aula trià una pel·lícula. Els alumnes de 1r hem estat la classe d'en Harry Potter i els alumnes de 2n de n.E.T. Hem fet una càmera cinematogràfica i una claqueta amb material reciclat, murals, un berenar relacionat amb el tema i hem dedicat un temps a la recerca d'informació de les pel·lícules seleccionades.

Els nins i nines de primer cicle visitarem els estudis d'IB3. Allà poguérem veure el plató de la

Mirada, Notícies, la redacció, la zona de maquillatge i perruqueria i zona de muntatge dels programes.

Els alumnes de 3r i 4t hem fet moltes activitats relacionades amb el Cinema Mut (murals, tallers de joguines animades com el taumàtrop, taller cinexin, entre d'altres coses. La nostra activitat estrella fou la realització de diferents curtmetratges de Cinema Mut.

Aprenguérem que per fer una pel·lícula s'havia de treballar en equip, que hi havia d'haver un director, el seu ajudant i ... els actors i les actrius! Creàrem el guió, preparàrem les diferents escenes, decorats, vestuari, ens repartírem les feines i ... ens divertírem molt!!!

Per altra part, els alumnes de 2n i 3r cicle de primària anàrem d'excursió a LADAT, la unitat d'Animació i Tecnologies Audiovisuales de la UIB (Universitat de les Illes Balears). Les àrees que es desenvolupen

A la Rua d'enguany, els alumnes de 3r i 4t de primària, anàrem disfressats de Charlot, un dels personatges més característics del Cinema Mut. Els alumnes de 2n ens disfressàrem de personatges de la pel·lícula *E.T. L'extraterrestre* amb bicicletes i patinets. Va ser divertidíssim!

actualment aglutinen l'animació per ordinador 3D, l'animació Stop Motion, la cinematografia digital, entre d'altres.

Els alumnes de 3r cicle durant la Setmana Cultural posàrem en pràctica el que aprenguérem i realitzàrem un curtmetratge utilitzant la tècnica de l'Stop Motion. L'stop-motion és una tècnica d'animació que consisteix a capturar fotografies consecutives d'un objecte movent-lo una mica entre fotografia i fotografia de manera que visualitzant-les ràpidament sembla que l'objecte es mogui.

Podríem dir que aquest curs ens ho hem passat de cine!!!

CATI LLADÓ MATAS PARTICIPA A LA ULTRA TRAIL (TRAVESSA INTEGRAL A LA SERRA DE TRAMUNTANA) AMB UN EXCEL·LENT RESULTAT

Miquel Morlà Vicenç

El passat 20 d'abril es duagué a terme la 5a edició de l' Ultra Trail Serra de Tramuntana, la cursa de resistència més exigent que es duu a terme a les Illes Balears.

Es tracta d'una cursa d'ultrafons que comença a Andratx i acaba a Pollença i té 106'900 km de recorregut total. Els participants surten a les 0.00 h del mateix dia 20 i tenen 24 hores per poder realitzar el recorregut sencer d'aquesta cursa. S'arriba a acumular un desnivell de 4.200 m.

El primer classificat, el solleric Tòfol Castanyer, va realitzar la

prova en 10 hores i 58 minuts, cosa que suposa fer de nit la major part la travessa.

Na Cati va cobrir el recorregut en 16 hores i 19 minuts quedant la 5 classificada dins la categoria Sènior femení i fou la 2ª femina mallorquina, un resultat extraordinari tenint en compte l'exigència física i mental d'aquesta prova.

Per una altra banda, na Cati participa a la Copa Balear de curses de muntanya, competició de curses de muntanya per punts que se duu a terme a les Balears. Pels seus resultats dins aquesta competició ha estat seleccionada per formar part de la selecció Balear d'aquesta disciplina esportiva els darrers anys.

El company de na Cati, el binissalemer i porrerenc d'adopció, Tomeu Rubí, també participà en aquesta prova.

El mateix dia que es duu a terme aquesta competició, també es realitza la Trail Serra de Tramuntana, que surt de Valldemossa a les 8:00 h de dematí i des d'allà comparteix el mateix recorregut amb l'Ultra Trail. Aquesta prova té un recorregut de 62 Km fins a Pollença.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porrerres
mòbil 687 559 600

DINAR DE CLOENDA DEL CLUB BÀSQUET PORRERES

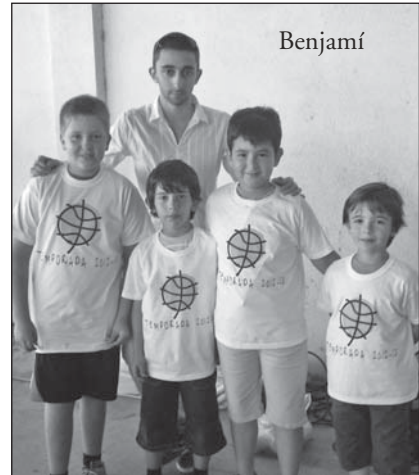
Club Bàsquet Porreres

Una temporada més, el club de bàsquet Porreres va celebrar el seu dinar de cloenda reunint 150 persones. El dinar es celebrà a la nau de Galletes Rossellons i hi assistiren jugadors, jugadores, pares, mares, patrocinadors, esponsoris i gent vinculada al club. Amb aquest dinar es tanca una bona temporada en que el club ha tengut 4 equips federats: mini

masculí i infantil, cadet i sènior en categoria femenina. A l'esport escolar ha comptat amb preiniciació, dos iniciació i un benjamí, per un total de 40 nins i nines que han conformat l'escola de bàsquet.

El club ja fa feina de cara a la propera temporada perquè tots els jugadors i jugadores puguin continuar jugant i intentant comptar amb més participació. Com sempre, el club convida a totes les persones interessades a jugar a bàsquet o a col·laborar amb el club, es poden posar en contacte amb algun membre de la junta directiva. La propera cita

de bàsquet és al 3c3 de Sant Roc, un torneig al que el club espera donar una bona empenta i augmentar la participació en les diferents edats. Res més, bon estiu i visca el bàsquet!!!

Benjamí

Infantil Femení

Mini Masculí

Cadet Femení

Iniciació

Sènior Femení

CLUB ATLETISME PORRERES

CA PORRERES

Aquesta ja haurà estat la tercera temporada d'ençà que el CA Porreres es va tornar a posar en marxa després de més d'una dècada d'inactivitat i, durant aquests tres anys, el club no s'ha aturat de créixer en tots els sentits. Avui en dia, el club té al voltant d'unes 80 persones inscrites, incloent-hi gent de totes les edats (des de 3 anys, els més petits, fins al 61 anys, els més veterans).

Això demostra la gran feina feta per l'equip directiu del club i per totes les persones que van aportant el seu granet d'arena per què aquest projecte pugui tirar endavant i millori cada dia. No volem deixar d'anomenar els i les atletes del club (tant els petits, com els grans, tant els d'atletisme, com els d'en forma), ja que sense ells tot això no seria possible.

Amb aquest article volem donar a conèixer les activitats que es realitzen habitualment en el club i les seves principals característiques, així com els esdeveniments puntuals més destacables que s'han portat a terme aquesta temporada.

Activitats regulars del club

Aquesta temporada es va incloure una novetat en les activitats regulars del club que és la modalitat d'*En Forma*. Aquesta modalitat ens permet fer dos grups de feina durant els entrenaments, i així poder oferir una alternativa a aquella gent que vol estar en forma però no té com a objectiu realitzar curses o millorar de forma

significativa el seu rendiment en carrera. Aquesta nova modalitat dóna la possibilitat a la gent que s'inscriu de triar entre dues opcions, segons quin sigui el seu objectiu, sense deixar de banda la importància social de formar part d'un sol grup, ja que moltes de les parts dels entrenaments es realitzen de forma conjunta. Per tal d' aclarir un poc més cadascuna de les modalitats, farem una explicació breu a continuació:

Atletisme: Amb aquesta activitat es pretén millorar la resistència, el sistema cardiovascular i tonificar de manera general tot el cos a partir de l'entrenament regular i sistemàtic. Els entrenaments s'adapten al nivell i als objectius de cada persona o grups de persones, intentant que cadascú pugui avançar al seu ritme, sempre cuidant la seva salut. El mitjà bàsic per assolir aquests objectius són la carrera i els exercicis de carrera. Va dirigit a aquelles persones amants de l'atletisme o de córrer que volen participar en curses populars, que es preparen per determinades competicions o que, senzillament, volen millorar la seva resistència d'una manera coherent i en un ambient d'equip.

En forma: Millorar la condició física en general és el seu objectiu. Es tracta d'una activitat més global i més suau que la modalitat d'atletisme pel que fa a la millora de la resistència cardiovascular. Va dirigit a totes aquelles persones que vulguin tonificar el seu cos de

manera general, millorar-ne la seva funcionalitat i aconseguir un major benestar gràcies a la pràctica d'activitat física.

A part d'aquestes dues modalitats enfocades a l'entrenament de les persones adultes, som conscients de la importància de l'esport base per transmetre des de petits els valors i els beneficis de l'esport. D'aquesta manera oferim l'activitat de *Miniatletisme*, formada per dos grups en funció de l'edat dels atletes. El *Miniatletisme A* va dirigit a nins i nines d'educació infantil (a partir de 4 anys) i Primer Cicle de Primària. Té per objectiu introduir els infants a la pràctica de l'atletisme. La metodologia de treball es fonamenta en jocs i en activitats variades de caràcter lúdic. Es procura el desenvolupament motriu de l'infant sense oblidar totes les possibilitats educatives que l'esport ens ofereix: la responsabilitat, l'ordre, l'acceptació de les regles i dels resultats, així com el plaer per l'esport, l'auto-superació i les bones relacions entre companys. El *Miniatletisme B* va dirigit a nins i nines de Segon i Tercer Cicle de Primària. Pretén aprofundir en la pràctica de l'atletisme i la possibilitat de participar en curses populars i campionats d'atletisme organitzats per la Federació d'Atletisme o els jocs esportius escolars. Es combinen jocs i exercicis de caràcter general amb altres més específics i propis de l'atletisme. Es vetlla tant pel desenvolupament motriu dels infants com per l'ad-

quisició dels valors que comporta la pràctica esportiva.

Els encarregats de planificar, programar i dur a terme els entrenaments de totes aquestes activitats són els dos entrenadors: Bartomeu Barceló i Maribel Servera (ambdós Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport). Tots dos, intenten aplicar els seus coneixements per aconseguir una millora coherent i organitzada de cada un dels atletes, en particular, i de tot el grup, en general.

Tant l'equip directiu del club com els seus entrenadors coincidim a dir que la realitat d'aquest club és moderna i heterogènia. El CA Porreres és un club amb un fort caràcter social en el qual tothom hi cap, sempre i quan vulgui millorar la seva condició física i gaudir de l'activitat física en un bon ambient.

“Sa Mitja”, I Mitja Marató de Porreres

Aquest any, la reina de les activitats organitzades pel club ha estat la mitja marató. Es tracta de la primera edició d'una cursa que, si tot ho permet, es seguirà realitzant durant molts anys. Amb un recorregut de 21,097 km pel terme municipal de Porreres, la cursa es va realitzar el dia 11 de novembre del 2012.

Sa Mitja es va desenvolupar sense sorpreses i amb una alta participació (uns 300 corredors), enmig d'un gran ambient de col·laboració i “bon rotllo”.

Els guanyadors varen ser Carles Coll, en categoria masculina (amb

un 1:11:32) i Bel Duran, en categoria femenina (amb un temps de 1:29:31). Recordar que Bartomeu Rubí, Pep Lliteres i Guillem Vaquer van ser els tres primers atletes locals, i que les tres primeres locals de la categoria femenina foren Cati Laldó, Apol·lònia Moll i Damiana Moll. Els participants van quedar molt contents tant del recorregut com de l'organització.

Així doncs, tots els mesos de feina fets (sobretot per na Damiana Moll i en Xavier Barceló) van donar el seu fruit el dia de la cursa. A més, moltes persones i entitats s'implicaren en l'organització i conducció de l'esdeveniment: voluntaris, ajuntament, penya ciclista de Porreres, protecció civil, patrocinadors, Porreres TV, membres del club, equip directiu, etc. A tots ells, des del club, volem donar-los les gràcies per fer possible aquest èxit

Relació d'activitats i curses dutes a terme (temporada 2012-13)

A continuació s'indica la relació de curses i activitats realitzades aquesta temporada, en les quals hi han participat atletes del club.

AGOST 2012

- Cursa Popular Ses Salines-Colònia de Sant Jordi
- III Cursa Popular de Sant Roc
- Duatló Popular de Sant Roc
- Cursa Popular Colònia de Sant Jordi-Ses Salines

NOVEMBRE 2012

- XXIX Pujada a Montis-sion
- I Mitja Marató Porreres

DESEMBRE 2012

- Cursa Atlètica Son Valls
- 10 Km Montuiri
- Marató combinada Restaurant El Cruce de Vilafranca
- Sant Silvestre d'Alcúdia
- Sant Silvestre de Calvià
- Sant Silvestre d'Inca

GENER 2013

- Sa Llego a Sa Pobla
- Campionat Escolar de Mallorca de Cross La Porciúncula (l'equip Aleví Femení va quedar primer classificat)
- Cross Popular Campos
- Jornada de Psicomotricitat per Mini-atletisme al Pavelló Joan Llaneres a Porreres

FEBRER 2013

- Cross Manacor 10 km
- Duatló Porreres
- Entrenament a les instal·lacions de pista a Manacor, Torre dels Enagistes

MARÇ 2013

- II Cursa de la Dona
- Mitja Marató Ciutat de Palma
- 10 km Ciutat de Palma
- Ultra Kids Serra de Tramuntana
- 10 km i Cursa de Menors Es Fangar

ABRIL 2013

- Diada a Lluc, entrenaments de muntanya per tots els grups d'atletisme

MAIG 2013

- 10 Km Ses Papparres, Son Carrió
- Cursa Popular S'Horta
- Cursa Popular Campos
- Entrenament a les instal·lacions

de pista a Manacor, Torre dels Enagistes

-Cursa del set i mig, Lluçmajor
JUNY 2013

-Palma 10 KM del Castell de Bellver a la Catedral

-Festes de Sant Joan a Son Serveira, curses de 10 km i 5 km

La Web

El CA Porreres també és present a Internet i a les xarxes socials. D'aquesta manera ens permet una major interacció entre els membres del club i estar al dia de les activitats que es duen a terme, les curses i els resultats. A més, hi ha informació relativa a inscripcions, material audiovisual sobre les cur-

ses, etc. Ens podeu trobar a:

<http://www.caporreres.es/>

Facebook: Club Atletisme Porreres.

Preparant la nova temporada

Ja estam preparant la nova temporada que, en línies generals, tindrà una estructura molt similar a la d'enguany: seguirem amb els grups de Miniatletisme i amb els dos grups d'adults, Atletisme i En Forma. Amb molta energia i sempre amb ganes de millorar, intentarem seguir creixent i fent de cada dia un club millor. Per això, a tots aquells que vos faci ganes experimentar els entrenaments del club, vos convidem a venir a pro-

var alguna sessió durant el mes de setembre i, si en quedeu satisfets, no dubteu en formar part del club!

Per concloure aquest article, volem incloure una glosa feta per la nostra entrenadora i glosadora Maribel Servera:

*Delformació professional
Córrer és com un ritual
de perseguir la utopia.
Esforçar-se cada dia
per un repte personal.
És la carrera vital
d'una passió satisfeta.
Allò que bé sap l'atleta,
és de gran utilitat:
l'esforç i la voluntat
ens duran fins a la meta.*

ESTAMPES PORRERENQUES

Sequer d'en Nadal de Son Orell i de n'Antònia Mariaina
Es Pou Rovat. Any aproximat entre 1961 i 1962.